

Veled van az Úr, a te Istened,
az erős Szabadító! Örül majd
neked nagy örömmel, újjá-
éleszt szeretetével; örül majd
neked ujjongó örömmel, úgy,
mintha ünnepet ülne.

Szof 3,17-18a

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXX. évf. 50. • (3981.)
2024. december 15. • Ára 420 Ft

A szolidaritás útja az életáldozatig Megemlékezés a vértanúhalált halt Ervin Gáborról és édesanyjáról

A Városmajori Katolikus Egyesület, összefogva a hívő közösséggel, 2024 decembere és 2025 januárja között négy részből álló eseménysorozatot szervez az 1944–1945-ös nyilas terror áldozataira emlékezve. Első alkalommal december 4-én Kránitz Mihály teológus, egyetemi tanár tartott előadást a városmajori kistemplomban az 1944-ben édesanyjával együtt vértanúhalált halt papról, Ervin Gáborról.

Ervin Gábor (1912–1944), a kereszténység tanúja – Pap, teológus, filozófus, hittanár és vértanú című előadása elején a professor kiemelte: szellemi rokonának tartja Ervin Gábort. A nyilasok által kivégzett pap mindössze tíz évig szolgálhatta Istent és az embereket, de ezalatt százszázalékos szinten teljesített – mondta Kránitz Mihály. – Ervin Gábor jómódú zsidó polgári családból származott, de mivel hét éves korában a szülei katolizáltak, már keresztény családban nevelkedett. Édesapja Ervin Kálmán bankigazgató, édesanyja Brust Ilona volt. Három fiúgyermekük született: Pál, László és Gábor.

A család baráti kapcsolatot ápol papokkal, főleg a ferencesekkel, például Kriszten Rafaellel, aki egyike annak az

1944–1952 között vértanúhalált halt hét ferencesnek, akiket rövidesen boldoggá avatnak. (A kanonizációs folyamatban Kránitz Mihály a promotor iustitiae, kvázi igazságügyi szakértő egyházi, teológiai szinten.) Előadásában a professor felidézte: általános iskolai osztályfőnöktől, Makádi Margittól hallott először Ervin Gáborról. Egykori tanárnője mintegy huszonöt évvel ezelőtt neki ajándékozta a *Veni Sancte – Te Deum*. Rövid szentbeszéd címmű, 1939-ben megjelent kötetet, amely a Salvator Leányintézet (tanítóképző) akkor huszonhét éves hittanárának, Ervin Gábornak a szentbeszédeit tartalmazza. Makádi Margit is ebbe az intézetbe járt, és Kránitz Mihályhoz intézett levelében „nagyon szeretett” hittanárának nevezi Ervin Gábort. Egyúttal emlékeztet rá: „a Duna-parti sortűz elszakította tőlünk. Az útravalóul kapott könyv tanári pályám egyedüli vezérfonalaként követett.”

2010-ben Fischer János, Ervin Gábor keresztfia megkereste Kránitz Mihályt, hogy rendezzenek emlékonferenciát keresztapja születésének századik évfordulójára. A professor ezt követően mélyült el alaposan Ervin Gábor munkásságában, aki nagyon korán igent mondott az Úr hívására:

(Folytatás az 5. oldalon)

Fotó: Lambert Attila

Ferenc pápa üzenete

A Notre-Dame újjászületése prófétai szimbólum

A párizsi Notre-Dame-székesegyház öt és fél évvel azután, hogy a tűzvész romba döntötte, december 7-én újra megnyitotta kapuit. Az ünnepi alkalomra Ferenc pápa a szolidaritás, a hála és a remény szívből jövő üzenetét küldte. Laurent Ulrich párizsi érseknek címzett üzenetében a Szentatya örömet fejezte ki e történelmi nap miatt.

Az üzenetet Celestino Migliore érsek, Franciaország apostoli nunciusa olvasta fel az átadónapszéken. A szertartáson mintegy negyven állam- és kormányfő vett részt, közöttük Emmanuel Macron francia

elnök; Vilmos walesi herceg, brit trónörökös; Giorgia Meloni olasz miniszterelnök; Donald Trump megválasztott amerikai elnök; Volodimir Zelenskij ukrán elnök és Roberta Metsola, az Európai Parlament elnöke. Magyarország képviselőjében az átadáson jelen volt Sulyok Tamás köztársasági elnök.

Az ünnepi pillanatot „a szomorúságból és a gyászból az örömbé, az ünneplésbe és a dicsőítésbe” való átmenetként jellemezve Ferenc pápa úgy fogalmazott, hogy lélekben és imában csatlakozik a hívekhez, amikor a Notre-Dame-székesegyház újjászületik a parázsból.

(Folytatás a 2. oldalon)

Ülésezett a püspöki konferencia

Németh Gábort választották meg az MKPK titkárának

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Titkársága sajtólevelét adjuk közre a 3. oldalon

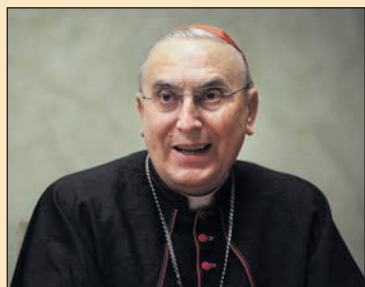
Zsé tervből hivatás

Szentkereszty Tamás, az MMSZ intézményvezetője a szociális munkáról

A szociális munka napját ünnepeljük november 12-én. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ) Miklós utcai Integrált Hajléktalanellátó Központjának vezetőjével, Szentkereszty Tamással beszélgettünk arról, hogyan került a hajléktalanellátásba, és találta meg benne azonnal a helyét, ahol kreativitását, munkaszeretét sokak javára kamatoztathatja.

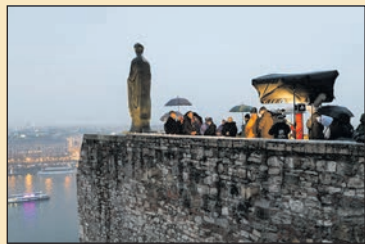
(Folytatás a 9. oldalon)

Interjú a szíriai nunciussal
Damaskusz elfoglalása után
7. oldal

Budapesten is látható
fotósaink kiállítása
11. oldal

Rózsafüzér hazánkért
a budai Várban
12. oldal

ISSN 0133-1205

Élet Krisztus szolgálatában

CÉLTUDATOSSÁG/REMÉNY

Készülünk együtt Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására!

Bővebb információ a bodimariamagdolna.hu honlapon

VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG
Útunk bárány a jóval reményre

Testvéreim, örüljétek Jézus örömeivel a szívetekben!

November 27-én a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében a Szentatyja folytatta olasz nyelvű katekizissorozatát, melynek címe: „A Lélek és a Jegyes. A Szentlélek vezeti Isten népét Jézushoz, a mi reménységünkhöz.” Mai, tizenötödik katekizisének témája A Szentlélek gyümölcsei: az öröm volt. Katekizisben a pápa hangsúlyozta, hogy örömmel éljük meg hitünket, és Néri Szent Fülöpöt állította példaként, aki igazi evangélistaként volt. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekizisének fordítását közöljük.

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Miután beszéltem a megszentelő kegyelemről és a karizmákról, ma egy harmadik, a Szentlélek működéséhez kapcsolódó valóságnál, a „Lélek gyümölcseinél” szeretnék elidőzni. Melyek a Lélek gyümölcsei? Szent Pál felsorolja őket a Galatának írt levélben. Azt írja: „A Lélek gyümölcse a szeretet, az öröm, a békesség, a nagylelkűség, a kedvesség, a jóság, a hűség, a szelídség, az önuralom” (Gal 5,22). A Lélek kilenc gyümölcse. De mit is jelent az, hogy a „Lélek gyümölcse”?

A karizmákkal ellentétben, melyeket a Lélek gyümölcsei közé sorol, melyeket Pál apostol felsorol, szeretnék kiemelni egyet, utalva az *Evangelii gaudium* apostoli buzdítás kezdő szavaira: „Az evangélium öröme betölti azok szívét és egész életét, akik találkoznak Jézussal. Akik engedik, hogy üdvözítse őket, azok megszabadul-

nak a bűntől, a szomorúságtól, a belső ürességtől és az elszigetelődéstől. Jézus Krisztussal mindig megszületik és újjászületik az öröm” (1. pont).

Néha lesznek szomorú pillanataink, de mindig ott van bennünk a béke. Jézussal öröm és béke tölt el bennünket. Az öröm, a Lélek gyümölcse, minden más emberi örömhöz hasonlóan a teljesség és megelégedettség érzését adja, mely arra készíti, hogy az ember azt kívánja, bárcsak örökké tartana. Tapasztalatból tudjuk azonban, hogy ez nem történik meg, mert ideleln minden gyorsan elmúlik. Minden gyorsan elmúlik! Gondolkodjunk el ezen közösen: a fiatalság gyorsan elmúlik, az egészség, az erő, a jólét, a barátságok, a szerelmek... Vajon száz évig tartanak? [Egy ideig megvannak,] de aztán már nincsenek.

De még ha nem is múlnának el olyan gyorsan, egy idő után már nem kielégítőek, sőt unalmassá válnak, mert ahogy Szent Ágoston mondta Istennek: „Te magadnak teremtettél bennünket, Uram, és nyugtalan a szívünk, míg meg nem pihen benned” (*Vallomások*, I, 1). Nyugtalan a szívünk, ezért keresi a szépséget, a békét, a szeretetet, az örömet.

Az evangéliumi öröm, minden más örömtől eltérően, mindennap megújulhat és „fertőző” válhat. „Csakis az Isten szeretetével való, boldog barátságba átalakuló találkozásnak – vagy újratalálkozásnak – köszönhetően szabadulunk meg lelkiismeretünk elszigeteltségétől és az önmagunkra irányulástól. [...] Ebben rejlik az evangélisták forrása. Mert ha valaki befogadta azt a szeretetet, amely újra megajándékozta az élet értelmével, hogyan is tudna tartózkodni attól, hogy ezt másokkal is közölje?” (*Evangelii gaudium*, 8). Ez a Lélek gyümölcseként születő öröme a kettős tulajdonsága: nemhogy nincs alávetve az idő vasfogaának, hanem még meg is sokszorozódik azáltal, hogy megosztjuk másokkal! Az igazi öröm megosztja magát másokkal, és „fertőző”!

Öt évszázaddal ezelőtt élt itt, Rómában egy Néri Fülöp nevű szent. Az öröm szentjeként vonult be a történelembe. Oratóriumának szegény, elhagyatott gyermekeihez így szólt: „Gyermekeim, legyetek vidámak; nem szeretnék látni aggodást és szomorúságot; nekem elég, ha nem vétektek!” Továbbá: „Legyetek jók, ha tudtok!” Kevésbé ismert azonban a forrás, amelyből az öröme fakadt.

Néri Szent Fülöp annyira szerette Istent, hogy időnként úgy érezte, kiugrik a szíve a helyéről. Öröme – a legteljesebb értelemben – a Lélek gyümölcse volt.

Szent Fülöp részt vett az 1575-ös szentéven, melyet a hét templom meglátogatásának gyakorlatával gazdagított, mely gyakorlatot a későbbiekben is fenntartott. A maga korában az öröm által igazi evangélistahirdető volt. És rendelkezett azzal a Jézusra jellemző tulajdonsággal: mindig megbocsátott, mindent megbocsátott. Némelyikünk azt gondolhatná: „De hát én elkövettem ezt a bűnt, és ez nem nyer bocsánatot...” Jól figyeljétek ide: Isten mindent megbocsát, Isten mindig megbocsát! Ez az öröm: annak tudata, hogy Isten megbocsátott nekünk. A papoknak és gyónatóknak mindig elmondom: bocsássatok meg mindent, ne kérdeztek túl sokat, hanem bocsássatok meg mindent, mindent és mindig!

Az „evangélium” szó örömhírt jelent. Ezért az evangéliumot nem lehet lógó orral és borús tekintettel továbbadni, hanem csak annak az embernek az örömeivel, aki megtalálta az elrejtett kincset és a drágagyöngyöt.

Emlékezzünk csak a buzdításra, amelyet Szent Pál a filippi gyülekezet hívóihöz intézett, és most mindannyiunkhoz intéz: „Örüljétek az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljétek! Jóságotokat ismerje meg mindenki!” (Fil 4,4-5).

Kedves testvéreim, örüljétek Jézus örömeivel a szívetekben! Köszönöm!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Ferenc pápa üzenete

A Notre-Dame újjászületése prófétai szimbólum

(Folytatás az 1. oldalról)

A 2019 áprilisában pusztító tragikus tűzvészre emlékeztetve kiemelte: a világ kollektív fájdalmat érzett a keresztény hit és építészeti remekművének, a francia történelem e tanújának pusztulása láttán. A Szentatyja tiszteltet adózott a bátor tűzoltók előtt, akik életüket kockáztatva megóvták az épületet, s méltatta a hatóságok rendíthetetlen elkötelezettségét és a rendkívüli nemzetközi nagylelkűséget, amely a székesegyház helyreállítását táplálta.

„Ez a nagylelkűség – jegyezte meg a pápa – nemcsak az emberiségnek a művészetéhez és a történelemhez való ragaszkodásáról tanúskodik, hanem az épület maradvány szimbolikus és szakrális értékéről is, amelyet még mindig széles körben elismer minden nemzedék.” Üzenetében a pápa köszönetét fejezte ki annak a számtalan szakembernek és művésznek, akik a Notre-Dame aprólékos helyreállításának szentelték magukat, az idejüket.

Munkájuk – jegyezte meg – több volt, mint technikai teljesítmény; lelki utazás volt: „Sokan közülük tanúsították, hogy ez a kaland egy hiteles lelki út volt, őseik nyomdokain haladva, akiknek hite tette lehetővé ezt a remekművet.” Ez a megújulás – fogalmazott Ferenc pápa – a hit, a képzőművészet és az elhivatottság közötti mély kapcsolatot tükrözi, s egy olyan hagyomány tanúsága, amelyben „semmi profán, értelmezhetetlen vagy közönséges nem talál helyet”.

Ferenc pápa hangsúlyozta: a Notre-Dame újrainvitása az Egyház franciaországi megújulásának prófétai szimbólumaként szolgál. „Párizs és Franciaország kedves hívei, ez a ház, amelyben mennyei Atyánk lakik, a tiétek: ti vagytok az élő kövei.” A pápa

várakozással tekint a Notre-Dame-ot az elkövetkezendő években felkereső tömegekre – zárandokokra és turistákra egyaránt –, akik közül sokan az élet értelmét keresik és a reményt. „Tudom, excellenciás uram, hogy az ajtókat szélesre tárják előttük, és ön, nagylelkűen és szabadon, mint testvéreket és nővéreket fogadja őket” – írta Laurent Ulrich érseknek. Reményét fejezte ki, hogy akik belépnek a székesegyházba, találkozhatnak ott az Isten jelenlétéből forrászó békével és örömmel, s „osztozhatnak az ő legyőzhetetlen reményében”, amint tekintetüket a megújult, most már fénytől ragyogó boltzatra emelik. Ferenc pápa végezetül apostoli áldását adta az átadandó jelen lévőkre, és „Notre Dame de Paris”, Párizs Nagyasszonya oltalmát kérte a franciaországi Egyház és az egész francia nemzet számára.

Az újrainvitás háromnapos ünnepsorozatának keretében a francia állam mint az épület tulajdonosa átadta

a Notre-Dame-ot a Katolikus Egyháznak; egy ünnepi liturgikus imádság alkalmával „felébresztették” az orgonát – az esemény a Te Deum elnévelésével és a vesperás elimádkozásával érte el csúcspontját, majd áldással zárult. A szertartás elején a párizsi érsek jelképesen háromszor hármat kopogtatott a megújult székesegyház kapuján, amire a Maîtrise de Notre-Dame zeneiskola kórusa egy-egy zsoltárrész elnévelésével válaszolt. Miután a kapu kitérült, a résztvevők hosszas ovációval ünnepelték a tűzoltókat és az építőket.

Emmanuel Macron ünnepi beszédében háláját fejezte ki a francia nemzetnek a Notre-Dame újjáépítéséért. Az új oltár megszentelésére az első szentmise keretében került sor december 8-án, advent második vasárnapján.

A párizsi Notre-Dame tetején 2019. április 15-én keletkezett óriási tüzet valószínűleg rövidzárlat okozta. A tűzoltók 15 órán keresztül küzdöttek a lángokkal. Mire eloltották a tüzet, sú-

lyos károk keletkeztek az épületben. A tűzvészben összeomlott huszártony áttütötte a boltzozatot. A vázszerkezet részben elszeszedett, az ólomborítások megolvadtak, az épület stabilitása veszélybe került.

A tragédiát követő napokban megmozdult a világ: alig néhány nap alatt 846 millió eurónyi adomány gyűlt össze. 150 országból 340 ezer adományozó küldött világos üzenetet: a párizsi Notre-Dame-nak újjá kell épülnie. Ettől a pillanattól kezdve valóságos emberi és technológiai kaland vette kezdetét. Az épület tulajdonosa, a francia állam vállalta, hogy öt éven belül újjáépíti a katedrális.

Laurent Ulrich érseket Ferenc pápa 2022-ben nevezte ki Párizs érsekévé. A projekt akkor a harmadik évében járt. Bár a főpásztor a kinevezése előtt szentmisét celebrált a Notre-Dame-ban, illetve koncelebrált az ott bemutatott szertartáson, hivatalosan még nem vette birtokba a templomot, a tűzvész óta a legtöbb ünnepséget a Saint Sulpice-templomban tartották. A párizsi főpásztor bölcs türelemmel élte meg ezt az időt, s a híveket is erre buzdította: „Először arra kértem [az embereket], hogy várjanak, reménykedjenek abban, ami eljön, Isten egész népe valami nagyszerűre várakozzik.”

„Azoknak az embereknek, akik azt kérték tőlem: »Olyannak adjátok vissza nekünk a katedrális, amilyennek azelőtt ismertük«, gyakran mondtam, hogy ezt nem fogjuk tudni megtenni. Nem lehetséges, mert a templom olyan színeket öltött, amilyenekkel korábban nem rendelkezett” – mondta a megnyitást megelőző sajtótájékoztató az érsek. Valóban erős a kontraszt a nyolc évszázados fennállása alatt az idő és a gyertyafüst miatt megsötétített templombelső, valamint a meg-

tisztított kő, a festmények és a freskók mostani fényes, ragyogó színei között.

„Ne elégedjétek meg a csodálatos kövek látványával! – mondta az érsek a híveknek. – Ne felejtsek el, hogy ez egy ajándék Istentől és ajándék Istennek! Ne felejtsek el, hogy az emberek alázatosan elvégezték itt, amit Isten kért tőlük, hogy kifejezzék katolikus hitüket. S ezért nem büszkéek vagyunk arra, amit itt tettek, hanem egyszerűen csak halásak vagyunk érte.”

Delphine Allaire, a *Vatican News* francia szerkesztője újságírójának riportjában olvashatjuk, hogy Laurent Ulrich párizsi érsek advent második vasárnapján egy ritka és ősi szertartással szentelte fel a Notre-Dame székesegyház oltárát. A bronzból készült új oltár öt szent – Szent Marie Eugénie Milleret, Barat Szent Magdolna, Laboure Szent Katalin és az ortodox származású román vértanú, Boldog Vladimir Ghika – ereklyéjének ad helyet. Az ünnepi misén százhatven pap koncelebrált.

Laurent Ulrich párizsi érsek homíliájában megismerősítette a templomot: „Notre-Dame, hagyd magad mögött a szomorúságot és a nyomorúságot, és vedd fel örökre Isten dicsőségének díszét, burkolózz Isten igazságosságának köpenyébe!” A főpásztor arra hívott mindenkit, hogy ne maradjon meg a külső szépség káprázatában, hanem hagyja elvezetni magát „a legnagyobb örömhöz, a legszebb ajándékhoz, amelyet Isten ad szerető jelenlétével, a legszegényebbekhez való közelségével, a szentségben átforgató erejével”.

Kuzmányi István
Forrás: Vatican News francia és angol nyelvű szerkesztősége
Fotó: Vatican News

Ülésezett a püspöki konferencia

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) december 3–4. között tartotta téli rendes ülését. A püspökök testülete a szokásoknak megfelelően a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia budapesti székházában gyűlt össze. Az ülésen részt vett Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa is.

A püspökök testülete megköszönte Tóth Tamásnak az MKPK titkáráként végzett több mint hatéves kitartó, hűségese, az Egyház iránti szeretetről tanuskodó szolgálatát. Egyúttal december 3-i hatályval megválasztotta Németh Gábort, az MKPK Titkársága eddigi irodaigazgatóját az MKPK titkárának. Az ő helyére irodaigazgatónak 2025. január 1-től Czapkó Mihályt választotta.

Udvardy György veszprémi érsek beszámolt tiszteletreméltó Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásának előkészületeiről. A boldoggá avatásra 2025. április 26-án Veszprémben kerül sor. A boldoggá avatás előestéjén egy közös imádságra is hívják a híveket. A közös imára, a boldoggá avatásra – illetve az önkéntesek számára is – januárban kezdődik a regisztráció. Az esemény lelki és

szervezési előkészületeiről, illetve Bódi Mária Magdolna életéről minden fontos információ megtalálható a bodimaria-magdolna.hu honlapon.

Marton Zsolt családreferens püspök beszámolt az MKPK Családbizottságának idei évben végzett munkájáról és jövőbeli terveiről. Székely János szombathelyi megyéspüspök beszámolt a Caritas in Veritate Bizottság idei munkájáról, valamint jövőbeli terveiről. Fábry Kornél ifjúságért felelős püspök atya beszámolt a Forráspont ifjúsági rendezvényéről, az Országos Lelkipásztori Intézet éves működéséről, valamint az észak-amerikai lelkipásztori útról. A konferencia megerősítette, hogy Fábry Kornél püspök atya lesz a testület delegátusa a 2028-ban Sydney-ben tartandó 54. Eucharisztikus Kongresszus alkalmával is.

A püspökök testülete újabb öt évre Görfföl Tibort nevezte ki a *Vigília* című katolikus folyóirat főszerkesztőjének. A püspöki konferencia elfogadta az új katolikus anyakönyvi szabályzatot, amely 2026. január 1-től lép érvénybe. Idén is megrendezésre kerülnek a Katolikus Karitás adventi programjai: a „Tárjátok ki a szíveteket!” elnevezésű adventi segélyprogram, hogy támogatni tudják a

rászoruló családokat a téli időszakban és az ünnepek alatt.

Idén is több módon lehet csatlakozni az újévig tartó adománygyűjtéshez: az „Angyalbátyu” ajándékgyűjtő akció keretében nehéz sorsú gyermekeknek készített ajándécsomagokat fogadnak a Karitás országos gyűjtőpontjain. December 8-án volt a Karitás „Egymillió csillag a szegényekért” elnevezésű szolidaritási napja. December 11-én este fél nyolckor (*lapzártánk után - a szerk.*) a Karitás nagyszabású karácsonyi koncertet rendez a Szent István-bazilikában. A koncert teljes bevételét rászoruló gyermekek fejlesztésére fordítja a szervezet. A „Tárjátok ki a szíveteket!” karácsonyi segélyakciót online adományozással a www.karitasz.hu oldalon, valamint a 1356-os adományvonalon, hívásonként 500 forinttal bárki támogathatja.

Az Ökumenikus Imahét 2025-ben január 19. és 26. között kerül megrendezésre. Az esemény budapesti nyitó istentisztelete a Deák téri evangélikus templomban lesz, ahol Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek mond szentbeszédet. Budapest, 2024. december 4.

Németh Gábor,
az MKPK Titkára

„Az igazi békét csak Istentől nyerhetjük el”

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia közleménye

Az alábbiakban közreadjuk a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia december 4-én kiadott közleményét.

Karácsonyra készülve, fogadjuk szívünkbe Krisztus békéjét. Az elmúlt hónapok Egyházunkat érintő botrányos hírei sokakban békétlenséget, csalódottságot váltottak ki. Szeretnénk ezeket eloszlatni, de az igazi békét csak Istentől nyerhetjük el. Istennel való kiengesztelődésünk feltétele, hogy egymással is kiengesztelődjünk. Az elkövetett bűnökért pedig imádkozzunk, bőjtöljünk, engeszteljünk.

A gyermekek elleni szexuális bűncselekményekről szóló híradások azt jelzik, hogy ezek a társadalom számos rétegében jelen vannak, de gyakran azt a látszatot keltik, mintha ezek csakis egyházi személyek által elkövetett cselekmé-

nyek lennének. Bárki is követi el ezeket, minden egyes ilyen tett súlyos bűn vagy

akár bűncselekmény. Ezért Egyházunk határozottan és a világi törvényeknél szigorúbb előírások szerint lép fel ezek ellen. Miként már korábban is kifejeztük,

együttérzéssel és fájdalommal gondolunk azokra, akik egyházi személyektől szenvedtek el súlyos bántalmazást. A Katolikus Egyház az érintett áldozatok és közösségek mellett áll. Imádkozunk értük és segítjük gyógyulásukat. Egyházunk rendelkezései szerint törekszünk az ilyen esetek felderítésére és megelőzésére.

Bátorítjuk a papságot, a szerzeteseket és az egyházi intézményekben dolgozó munkatársainkat, hogy továbbra is hűségesen végezzék szolgálatukat. Köszönjük áldozatos munkájukat! Reméljük, hogy a most kezdődő szentév lelki megerősödést hoz mindnyájunk számára.

Budapest, 2024. december 4.

Magyar Katolikus
Püspöki Konferencia
Forrás és logó: MKPK

Orbán Viktor miniszterelnököt fogadta a pápa

December 4-én Ferenc pápa Magyarországot miniszterelnökét, Orbán Viktorot fogadta audiencián, aki ezután Pietro Parolin bíboros államtitkárral és Mirosław Wachowskiával, a Szentszék államközi kapcsolataiért felelős helyettes államtitkárral is találkozott.

Az államtitkárságon szívélyes légkörben zajló találkozáson hangsúlyozták az erős és gyümölcsöző kétoldalú kapcsolatokat, és kifejezték nagyrabecsülésüket a Katolikus Egyháznak a magyar társadalom fejlődésének és jólétének előmozdítása iránti elkötelezettségéért. A párbeszéd során különös figyelmet fordítottak az Ukrajnában zajló háborúra, a humanitárius követelményekre és a béke előmozdítására irányuló erőfeszítésekre összpontosítva.

Ezenkívül más, közös érdeklődésre számot tartó témákat vizsgáltak meg, mint az Európai Unió Tanácsának magyar elnöksége, a család központi szerepe és a fiatal generációk védelme.

Fordította: Hollósi Judit

Forrás: Szentszéki Sajtóközpont
Fotó: Vatican Media

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Új titkár és irodaigazgató

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) december 3–4. között tartotta téli rendes ülését. 2024. december 3-i hatállyal megválasztotta Németh Gábort, az MKPK Titkársága eddigi irodaigazgatóját az MKPK titkárának. Az ő helyére irodaigazgatónak 2025. január 1-jétől Czapkó Mihályt választotta. Alábbiakban az új tisztségviselők életrajzát adjuk közre.

Németh Gábor 1977-ben született Sopronban. Teológiai tanulmányait a Győri Hittudományi Főiskolán, majd Rómában a Pápai Gergely Egyetemen végezte. 2002-ben

Czapkó Mihály 1985. december 14-én született Szolnokon. Besenyszögön nevelkedett. Teológiai tanulmányait az Egri Érseki Papnevelő Intézet növendékeként az Egri Hittudo-

Németh Gábor, a püspöki konferencia újonnan megválasztott titkára 2018 és 2024 között az MKPK irodaigazgatója volt

Győrben szentelték pappá a Győri Egyházmegye szolgálatára. 2003-ban erkölcssteológiai licenciatust szerez a Pápai Lateráni Egyetemen. 2005-ben

Czapkó Mihály 2018–2021 között az Egri Érseki Papnevelő Intézet prefektusa volt. 2018 óta az Egri Hittudományi Főiskola teológiai tanára

a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán (PPKE HTK) erkölcssteológiából doktorál, majd 2011-ben habilitál, 2023-ban PPKE Kánonjogi Posztgraduális Intézetében kánonjogból doktorál. 2003-tól erkölcssteológiai tárgyat oktat a Győri Hittudományi Főiskolán, majd 2006 és 2013 között tanulmányi prefektus. 2011 és 2017 között a Széchenyi Egyetem Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar oktatója. 2019 óta a PPKE HTK magántanára, 2023 óta a PPKE Bölcsész- és Társadalomtudományi Karának oktatója. Káplánként 2002 és 2006 között, majd plébánosként 2013 és 2019 között szolgált Győrben. 2018 és 2024 között az MKPK irodaigazgatója volt.

Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Örüljétek, most és mindörökké!

Lk 3,10–18

A szervezettefejlesztés módszertanában két irányt szoktak megkülönböztetni. Az egyik ezek közül az úgynevezett evolutív stratégia. Ilyenkor az adott szervezet a jelen állapothoz képest egy belátható, kisebb lépés megtételéről dönt, a fejlődés folyamatát pedig építkező módon, lépésről lépésre fogalmazza meg. A másik módszert jövőkép-vezérelt stratégiának lehetne nevezni. Ilyenkor a szervezet egy távolabbi víziót alkot meg, és a cél eléréséhez mérten határozza meg az „itt és most” döntéseit. Mindkét stratégia hatékony lehet, mégis más és más utat jelölnek ki.

A mai evangéliumi történet szerint, amikor a nép felkeresi Keresztelő Jánost, kérdezve, hogy mit tegyen, Ő nem teljesíthetetlen és megugorhatatlan követelményekkel áll elő. Reális és belátható, kis lépések megtételére hív. „Ne követeljétek többet, mint ami meg van szabva!” (Lk 3,13) „Ne zsarnokoskodjatok!” (Lk 3,14) János itt a megtérés emberléptékű lehetőségét tárja a kérdezők elé. Mondhatnánk, hogy a „lépésről lépésre” stratégiáját tárja fel.

De János ezután beszél Jézusról is mint aki nála sokkal hatalmasabb. Jézus más minőségű és léptéket képvisel. Amikor a megtérésről beszél – bár nem törli el János szavait, mert ismeri az ember képességeit –, sokkal nagyobb távlatokból hívja meg az embert. És bár János is beszél az Isten országáról, Jézusnál sokkal tágabb annak ismerete, egyszerűen más az a távlat és az minőség, ahogyan feltárja Isten és az örök élet ismeretét. Arra hív, hogy az ember ebből a távlatból, vízióból szemlélje

életét, megtérését. Sőt, ahogy az Írás mondja, Jézus a kegyelem esztendejét hirdeti meg (vö. Lk 4,19).

Egyes írásmagyarázókat megkísért, hogy azt mondják: Jánost a tettekkel, Jézust a kegyelemmel kell azonosítanunk. Egyikük a megtérésnek a tettekben megmutatózó, a másikuk annak kegyelmi rendjéről beszélt. Eközben azonban János is tud az isteni kegyelem jelentőségéről – „Szentlélekkel és tűzzel fog titeket megkeresztelni” (Lk 3,16) –, és Jézus is meghív a hitből fakadó tettekhez. Ebben az „egyszerre igaz kettősségben”, a kereszténység gyökerében megmutatózó, kibékíthető feszültség jelenik meg: istenkapcsolatunk és megtérésünk mindig a kegyelem ajándéka, mégis szükséges megtennünk annak emberléptékű, belátható tetteit is. Ahogyan vallásos életünk dinamikájához tartozik az is, hogy tetteink egyszer a kegyelemre adott válaszok, máskor viszont a kegyelem befogadását segítik elő.

Örüljétek az Úrban szüntelenül! (Fil 4,4) – halljuk a mai nap felszólítását. Örülni ugyan csak kétféle „stratégia” mentén lehet. Az öröm egyrészt az „itt és most” kérdése. Észre tudom-e venni a nehézségeim közepette, hogy itt és most van okom az örömről, a hálaadásra? Hiszen a hálaadás és az öröm keresztény életünkben nagyon is összetartozik. A keresztény öröm ugyanakkor távlatos. Az öröm végső okára irányítja a figyelmet, amiért az „itt és most” pillanata is meg tud telni reménnyel, békeességgel, derűvel és meglepődéssel.

Dobszay Benedek OFM

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (50.)

A jeles napok közé tartozik a Bizánci Egyházban a karácsony ünnepét megelőző vigília. A sok néphagyományon túl (bobajkakészítés, karácsonyfa-állítás, kántálás, ünnepi megerített asztal és vacsora) a templomi szertartásokban is van egy sajátosság, amit mi, görögkatolikusok szintén megtartunk. Az előestnek is nevezett vigília délelőttjén úgynevezett királyi imaórákat végzünk. Az egyébként is meglévő mindennapi szolozsma négy imaórája ilyenkor karácsonyi (pontosabban: előünnepi) sajátosságokkal bővül.

Elsőként kell említeni, hogy ezt a szertartást részben nyitott királyi ajtók mellett végezzük, nem úgy, mint máskor. Érdemes megemlíteni, hogy az ikonosztázion – és a rajta lévő három ajtó – egyébként sem elválaszt, hanem sokkal inkább összeköt. Karácsony vigíliáján ez egészen nyilvánvalóvá válik. Ugyanis a középső ajtó kinyitása azt jelzi, hogy Krisztusnak a földre való eljövételével megnyílt a mennyek országának ajtaja, hogy az ember oda beléphessen.

Egy másik sajátossága a királyi imaóráknak, hogy a szertartás folyamán kihelyezzük az *Evangéliumos könyvet* az ambonra, amely az első felolvasástól kezdve mindvégig nyitva marad. Mindez arra utal, hogy Jézus Krisztus örömhíre már minden ember előtt ragyog.

Az egyébként szokásos három zoltár helyett ilyenkor csak egy marad meg, a másik kettő kifejezetten az ünnephez alkalmazkodik. Az első imaórában elhangzó 44. zoltárt már az *Öszövétségben* is messiási zoltárként értelmezték. Arról van benne szó, hogy a Megváltó induljon el a világba és szerencsésen vigye végbe a művét, amire Isten fölkenete.

A 45. zoltár Isten oltalmáról szól, s többször előkerül benne, hogy bármi történjék is velünk, Isten mindig velünk van. A harmadik imaóra 66. zoltárában a szerző ujjong azon, hogy az Isten mennyire megáldotta a népet, és hogy minden nemzet megláthatja az ő nagy tetteit. A 86. zoltárban arról van szó, hogy Isten városa Jeruzsálem, ami majdan minden nemzet számára a vallási egység középpontja lesz. A hatodik imaóra 71. zoltára arról szól, hogy Isten egy nagy királynak átadja a jogot a kormányzásra és ítélkezésre. Ő ezt a jogot az emberiség javára fogja kamatoztatni: az igazság, a jogosság és a bőség érdekében. A 131. zoltár kifejezett messiási jövendölést tartalmaz: „Testednek gyümölcséből ültetek a te székedre”. A kilencedik imaóra 109. zoltárának gondolata hasonló az előbbihez: Isten a Messiás-királynak átad minden hatalmat, akit a hajnali csillag előtt szült, és akit Melkizedek rendje szerinti főpappá tett.

A zoltározás után tropárt, stihirákat és kontákat éneklünk. Ezek mindegyike természetesen ünnepi hangulatú, de ezen túlmenően mély teológiai tartalmú is. A Messiásnak a földre érkezéséről szólnak.

A királyi imaórák alkalmával apostoli és evangéliumi szakaszt is olvasunk. Ismét azt kell mondani, hogy ezek egyrészt a messiási jövendölések beteljesedését tárják elénk, másrészt a karácsonyi eseményt mutatják be.

Összefoglalásként megállapítható, hogy a karácsonyi királyi imaórák bemutatják Isten ígéreteit a jövendölésekben, illetve ezek beteljesedését a valóságban.

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia ünneplése (170/7j)

Az Eucharisztia és a bűnbánat szentsége közötti kapcsolatról szóló elmélkedéseinket zárjuk ezzel a résszel.

A keresztény életbe való beavatás miséi közül, *A kiválasztás vagy a keresztésre jelentkezés alkalmával* mondott szövegekben, ugyanazt az áldozás utáni imát mondjuk, mint amit nagybőjt IV. hetének csütörtöki napján. *A különféle szükségletekben* mondott szentmisék közül kiemeljük a *bűnök bocsánatáért* szóló szövegeket. Itt viszont a felajánló könyörgéseket is említjük, mivel témájuk szorosan kapcsolódik az áldozás utáni könyörgés tartalmához. „Uruk, neked ajánljuk a kiengesztelés és dicséret áldozatát, hogy irgalmaddal szabadíts meg bűneinktől (delicta), és ingadozó szíveinket te vezérelj!” (super oblata) és „Irgalmas Istenünk, add meg nekünk, hogy ezen ajándék vételével elnyerve bűneink bocsánatát, a te kegyelmeddel ezután elkerülhessük azokat, és tiszta szívvel szolgálhassunk neked!” (post communionem) – az Eucharisztia megszabadít a hibáktól, törvényszegésektől és segít a bűnös cselekedetek elkerülésében. A könyörgés tartalma összecseng Szent Ambrus tanításával: „Valahányszor vesszük, az Úr halálát hirdetjük. Ha az ő halálát hirdetjük, hirdetjük a bűnök bocsánatát is. Valahányszor kiontatik a vér, a bűnök bocsánatára ontatik ki. Mindig vennem kell tehát, hogy mindig elnyerjem bűneim bocsánatát. Mindig vétkezem, kell hogy mindig legyen rá orvosságom (debeo habere medicinam)” (Szt. Ambrus: *A Szentségekről* IV, 6, 28)

Ugyanakkor a *Katolikus Egyház Katekizmusának* tanítását is közvetíti a *lex orandi-lex credendi* elvnek megfelelően: „Az Eucharisztia ugyanazon szeretet által, amelyet bennünk fellobbant, megőriz minket a jövendő halálos bűnöktől” (KEK 1395). Ezzel visszatértünk a Tridenti Zsinathoz (DH 1638), amely az Eucharisztia ellenméregnek vagy ellenszernek nevezi (antidotum),

amely megszabadít a napi vétkektől (culpa cotidiana) és megőriz a halálos bűnöktől (peccatum mortale). Amennyiben a teológiai kijelentések szentírási alapját keressük, akkor *Máté evangéliumában* találjuk a választ: „Fiút fog szülni, és a Jézus nevet adod neki, mert ő szabadítja meg népét bűneitől [...] mert ez az én vérem, az új szövetség, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára” (Mt 1,21; 26,28). „Kérünk, Uram, tekints kegyesen erre az áldozatra, amelyet fenségednek bűneinkért ajánlunk fel, és add, hogy ez a szent áldozat, amelyből az emberek számára a bűnbocsánat forrása fakad, adja meg a Szentlélek kegyelmét, hogy könnyeket tudjunk hullatni bűneink miatt!” (super oblata) – az Eucharisztia igaz bűnbánatra indít. „Uram, a te szentséged tisztelteméltó vétele segítsen minket, hogy a könnyek sóhajtozó hullatásával megtisztuljunk bűneink foltjaitól (maculas peccatorum), és nagylelkűség által adja meg számunkra a vágyott bocsánat hatását” (post communionem).

Befejezésül az elhunytakról szóló áldozás utáni könyörgés szövegére is figyelmet fordítunk, amelyben arra kérjük az Urat, hogy ezen áldozat által az elhunyt megtisztuljon és megszabaduljon bűneitől, és a feltámadás végnélküli öröme legyen részese. „Majd gyűjtést rendezett, és tizenkétezer ezüst drachmát küldött Jeruzsálembe, hogy áldozatot mutassanak be a megholtak bűneiért, mert helyesen és jámborul gondolkodott a feltámadásról. Ha nem remélte volna ugyanis, hogy az elesettek fel fognak támadni, felesleges és hiábavaló dolog lett volna imádkozni a halottakért. Tekintetbe vette ezenkívül azt is, hogy azokra, akik istenfélően hunytak el, igen nagy jutalom vár: ez szent és üdvös gondolat. Azért végzett engesztelést a halottakért, hogy bűneiktől megszabaduljanak.” (2Makk 12,43-46) Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Canisius Szent Péter

December 21.

Németalföldön, a későbbi Hollandia Nijmegen városában született, ahol édesapja volt a polgármester. Tanulmányait Kölnben végezte, diákként rendszeresen látogatta a karthauzi rend Szent Barbara-kolostorát, továbbá a devotio moderna, az Egyház megújulását célul kitűző lelkeségi irányzatot követő egyházi köröket. 1543-ban belépett a jezsuita rendbe, 1546-ban szentelték pappá. Loyolai Szent Ignác döntésének megfelelően Rómába került, majd Bolognában teológiai doktori címet szerzett. A jezsuita rendalapító német földre küldte misszióba, a reformáció hatására ugyanis a katolikus hit a német nyelvterületen eltűnőben volt. A fiatal jezsuitára bízott feladat, vagyis az, hogy a reformáció országában új életre keltse a katolikus vallást, szinte lehetetlennek tűnt.

Az Ingotstadi Egyetem docense, majd rektora lett. Később rövid időre Bécsbe került, ahol lelkipásztori szolgálatot végzett kórházakban és börtönökben. 1555-ben *Summa doctrinae christianae* címmel katekizmust írt válaszul Luther katekizmusára. Ez haláláig kétszáz kiadást ért meg. Az ő nevéhez fűződik a prágai jezsuita kollégium megalapítása is. 1569-ig a új felső-né-

met jezsuita rendtartomány előjárója volt. A német nyelvterület országában a Jézus Társasága erős hálózatát alakította ki, elsősorban kollégiumok létrehozásával, amelyek a katolikus megújulás kiindulópontjaivá váltak. Részt vett a híres worms gyűlésen, és nagy hatást keltve felszólalt a Trentói Zsinat befejező ülésén. Itt fogalmazta meg: a német hívek nagy része nem vétkes azért, mert a protestantizmusra tért át. Mindig szelíden és kedvesen szólt az emberekhez, soha nem használta az eretnek és eretnecség szavakat, ehelyett új tanokról és tanítókról beszélt. A Katolikus Egyház nehéz időszakájában a hit megújítására törekedett. 1580-ban visszavonult, és a svájci Fribourg-ba ment, ahol a hírhirdetésnek és az írásnak szentelte magát. Itt is halt meg.

Életének nagy részét töltötte, hírhirdetésével és írásai által is nagy hatást gyakorolt a hívek vallásos életére. Az Üdvözítő a béke, a szeretet és a kitartás harmas öltözetét adta neki, írta magáról. A Jézussal való mély és személyes barátság, amely személyiségének középpontja volt, a *Szentírás*, az Eucharisztia és az egyház-atyák iránt érzett szeretetéből fakadt, amely szorosan összekapcsolódott küldetésével, vagyis az apostoli misszió folytatásával. Krisztus-központú lelkesége abból a mély meggyőződésből táplálkozott, hogy a tökéletességre vezető úton nem nyugodhat meg az a lélek, amely nem imádkozik nap mint nap. Nem fejlődik az a keresztény, aki nem vesz részt a vasárnapi szentmiséken, nem imádkozik napi rendszerességgel, és nincs személyes kapcsolata Istennel. Az élet minden napján időt kell találni Isten szavának meghallgatására és a vele való párbeszédre – hangsúlyozta XVI. Benedek pápa Canisius Szent Péterről szóló katekizisében.

L.K.

DECEMBER 15., ADVENT 3. VASÁRNAPJA (Boldog Brenner János áldozópap, vértanú emléknapija, Valér, Detre) – Szof 3,14–18a (Örvendjétek! Győzelmet aratott az Úr!) – Fil 4,4–7 (Közel van az Úr, örüljétek!) – Lk 3,10–18 (Hogyan készüljünk a Megváltó eljövételére!) – **Zsolozsma:** III. zoltárhét – **Énekrend:** Ho 1 – EE 509, 413, Ho 1 – EE 8, Ho 108 – EE 506, Ho 9 – EE 6.

DECEMBER 16., HÉTFŐ (Etelka, Aletta) – Szám 24,2–7.15–17a – Mt 21,23–27.

DECEMBER 17., KEDD (Lázár, Olimpia) – Ter 49,2.8–10 – Mt 1,1–17.

DECEMBER 18., SZERDA (Augusztá, Graciella) – Jer 23,5–8 – Mt 1,18–24.

A hét liturgiája

C év

DECEMBER 22., ADVENT 4. VASÁRNAPJA (Zénó, Jutta, Xavéria) – Mik 5,1–4a (Eljön az idő, amikor Betlehemben megszületik a Messiás.) – Zsid 10,5–10 (Íme, eljövök, hogy teljesítsem akaratomat.) – Lk 1,39–45 (Hogyan lehet az, hogy Uramnak anyja jön hozzád?) – **Zsolozsma:** IV. zoltárhét – **Énekrend:** Ho 2 – EE 504, 413, Ho 2 – EE 3, Ho 9 – EE 506, Ho 11 – EE 16.

A szolidaritás útja az életáldozatig

A vértanúhalált halt Ervin Gáborról és édesanyjáról

(Folytatás az 1. oldalról)

még nem volt tizenhét éves, amikor jelentkezett a szeminariumba. Öt évig tanult a Központi Papnevelő Intézetben és a Pázmány Péter Egyetem Hittudományi Karán. Évfolyamtársa volt Halász Piusz ciszterci szerzetes, lelki író és teológus. A papnövendék Ervin Gáborra tanárai közül különösen nagy hatást tett a piarista Schütz Antal, a 20. század egyik meghatározó magyar teológusa.

Ervin Gábor kivételes tehetsége már seminaristaként megmutatkozott: mint fiatal papnövendék a Budapesti Növendékpapság Magyar Egyházirodalmi Iskolájának tagjaként a szerzők között szerepel az 1931-ben kiadott jubileumi emlékkönyvben, amelyben Széchenyi István vallásosságáról ír mintegy húszoldalas tanulmányt. A Serédi Jusztinián bíborosnak ajánlott gyűjteményes kötet szerzőinek sorában ott találjuk Glattfelder Gyula csanádi püspököt, Fetser Antal győri püspököt, Ernszt Sándor népjóléti minisztert, a nagy liturgikus Mihályfi Ákóst, Schütz Antalt, Sík Sándort, Tóth Tihamér teológiai tanárt. Ilyen patinás nevek társaságában olvashatjuk a tizenkilenc éves Ervin Gábor dolgozatát.

1934 júniusában szentelték pappá. Budaörsre került káplánnak, s ezzel szinte egy időben írta meg doktori disszertációját Schütz Antalnál *Az emberi természet sebei és gyógyulásuk* címmel. Kránitz Mihály emlékeztetett: az át-eredő bűn következtében sebzettséggel jövünk a világra. Miért van bennünk a rosszra való természet, miért homályosodik el az értelmünk, miért tudunk rosszat tenni, gyűlölni, háborúzni, s hogyan lehetséges gyógyítani ezeket a sebeket? Ervin Gábor ezekkel a kérdésekkel foglalkozik Aquinói Szent Tamás, Réginald Marie Garrigou-Lagrange neotomista teológus és

újkorban szokássá lett metódust követtük, amelyet a részletkérdések apróra boncolása és a természettudományokra emlékeztető technikájú szisztematizmus jellemez – inkább Szent Ágoston és Szent Tamás doctrina sacráját szerettük volna művelni, Cajetanus, Newman, Prohászka szellemében.”

Kránitz Mihály szerint megfontolandó lenne újra megjelentetni Ervin Gábor könyveit, az említett *Veni Sancte – Te Deum* mellett továbbiakat, köztük ezeket is: „*Mutasd meg az atyát!*” – *Lelki gyakorlatos gondolatok* (1940); *Krisztusi nagykorúság* (1941); *Kultúra és emberiség* (1943). Írásai ugyanis egyaránt megérintik a papokat, a hitoktatókat és a híveket. Hogyan a *Bibliában*, úgy az ő sorai között is a Lélek működik.

Ervin Gábor lelki és szellemi fejlődéséhez hozzájárult a jezsuita Bangha Béla, „Magyarország sajtóapostola” is, aki már egészen fiatal korában meghívta őt a *Magyar Kultúra* munkatársai közé. 1940-ben bekövetkezett halálakor Ervin Gábor búcsúztatta a lap főszerkesztői tisztét betöltő szerzetest *Hívatus és áldozat* című írásával.

„S eljutunk 1944-hez. Itt vagyunk a Maros utca 44. szám közelében, innen hurcolták el a nyilasok december elején az üldözött zsidókat és katonaszökevényeket bújtató Ervin

Imádkozó emlékményt vonult a Városmajor utca 44. szám alatti házhoz, ahol megkoszorúzták Ervin Gábor emléktábláját

rában elhunyt Dávid Katalin művészettörténész is.

Előadásának végén Kránitz Mihály leszögezte: Ervin Gábor pap, teológus, filozófus,

A mártírhálalt halt lelkipásztorról a rendezvényen megemlékezett a keresztfia, Fischer János is. A budai ferences templomban 1942. január 7-én, háromhetes korában keresztelte meg őt Kriszten Rafael ferences szerzetes, pap. Keresztelési

Ervin családból senki nem maradt életben. Fischer Jánosnak gyerekkorában nem beszéltek erről a szülei, csak felnőttkorában értesült a szörnyű cselekményekről. Családtörténeti kutatásai során kezdett foglalkozni keresztapja életével. Egy

2012-ben, Ervin Gábor születésének századik évfordulója alkalmából Fischer János kezdeményezésére az ELTE bölcsészkarán konferenciát rendeztek a hazai neotomizmus kiemelkedő képviselőjének emlékére. Az elhangzott előadások szövegét a L'Harmattan Kiadó Frenyó Zoltán filozófus, egyetemi oktató szerkesztésében megjelentette. Ugyancsak Fischer János kezdeményezésére Budapest XII. kerületi önkormányzata emléktáblát helyezett el a Városmajor utca 44. számú épület falán. Innen hurcolták el a nyilasok az ott lakó Ervin Gábor és az édesanyját, s lőtték őket a Dunába 1944. december 3-a és 6-a között. Egy cselemlány vallomása szerint a kivégzésüket megelőzően egy alkalommal megkorbácsolták őket a nyilas székházban. Az anya és lelkipásztor fia ezalatt hangosan imádkozták a Miatyánkot. Ervin Gábor katolikus papként egyébként mentesült volna a zsidókra vonatkozó diszkriminációs törvények alól, de szolidaritásból magán viselte a sárga csillagot.

Az ünnepi megemlékezés után Kránitz Mihály szentmisét mutatott be a városmajori Jézus Szíve-templomban. A szertartáson Forgách Alajos plébános koncelebrált. Ezt követően imádkozó emlékményt vonult a Városmajor utca 44. szám alatti házhoz, ahol megkoszorúzták az emléktáblát. A menet résztvevői útközben megálltak imádkozni az Alma utcai zsidó szeretetház előtt, megemlékezve mindazokról, akik nyolcvan évvel ezelőtt ott estek áldozatul a nyilas terrornak.

antikváriumban talált tőle egy különlenyomatot a *Bölcséleti Közlemények* című folyóiratban, melyben egy, a művészeti etikáról írt tanulmányát dedikálta. Fischer Jánosnak ez az egyetlen személyes emléke, amely a keresztapjától maradt.

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

A rendezvényen a mártírhálalt halt lelkipásztorról megemlékezett a keresztfia, Fischer János is

természetesen Schütz Antal nyomán.

Doktori disszertációjának ajánlásába Ervin Gábor odairta: „Doctori Angelico” (az anyagi doktornak, vagyis Aquinói Szent Tamásnak). Így fogalmaz: „Magas példaképeket tűzünk magunk elé, mert inkább akartunk nagyot bukni, mint silányat akarni. Tehát nem az

Gábor, édesanyjával együtt” – mondta Kránitz Mihály. Ervin Gábor *Kultúra és emberiség* című könyvére kitérve az előadó leszögezte: ma is nagyon nagy szükségünk lenne világos tanításra, szavakra. Bár kevesen és keveset tudunk róla, a vértanú pap életáldozatáról többen tanúságot tettek, így a 2023-ban, százéves ko-

a fiatalok lelki mestere, a kitaszítottak védelmezője lett, s életáldozata révén mindannyiunk okulására teljesítette Jézus Krisztus szeretetparancsát: „Senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért.”

lapját a szülei találták meg elpusztult lakásuk romjai között, a II. világháború idején. 1944 decemberében a nyilas terror áldozata lett Ervin Gábor és édesanyja, valamint két fivére, László és Pál is. Mivel édesapjuk már 1933-ban elhunyt, az

Adventi ajándék

Erdő Péter bíborost a Heves vármegyei Nagykökényes díszpolgárává választották

Megtelt a Hatvan közelében fekvő községben a Desseffy-kúria parkja december 1-jén este, az első adventi gyertyagyújtáson. Ünneplés keretében ezen az eseményen vehette át Erdő Péter bíboros, prímás a Nagykökényes község díszpolgára cím díszes oklevelét és emlékművét Besszer Andrásné polgármestertől és a képviselő-testülettől.

A polgármester beszédében hangsúlyozta, büszkeséggel tölti el közösségüket, hogy a település nagy családja új taggal bővült. Méltatta a főpásztort, s azt is elmondta, hogy a bíboros anyai nagyszülei Kökényesen éltek, apai részről pedig kismemesi származású székelyek voltak a felmenői között.

A díszpolgári cím átvétele után Erdő Péter bíboros megköszönte a kitüntetést, majd felelevenítette nagykökényesi gyerekkori élményeit, végül pedig meggyújtotta az adventi koszorú első gyertyáját.

A bíboros beszédében kiemelte: A közeledő és mindenek értelmet adó nagy találkozásra várunk. Ez ad értelmet a jelennek. Ezért kell kibékülnünk embertársainkkal, amíg még az úton járunk. Ezért kell kincset gyűjtenünk az örök életre. Ezt pedig úgy tehetjük meg, hogy már itt a földön szeretettel látogatjuk a betegeket, az időseket,

a magányosokat, a foglyokat, segítjük a szegényeket, vigasztaljuk a szomorúakat, oktatjuk a tudatlanokat, felhívjuk az emberek figyelmét arra, hogy mi a rossz és mi a jó, tisztességgel eltemetjük a halottakat, imádkozunk az élőkért és a holtakért. Mindenekelőtt pedig megszabadulunk súlyos bűneink terheitől a bűnbánatban és a szentgyónásban. Ez jelenti a virrasztást egész földi életünk során.

Ha szívvel-lélekkel igyekszünk segíteni embertársainkat, gazdagabb és szebb lesz a mi karácsonyunk is. Így kap a mindennapi életünk világtörténelmi mélységet. Ennek örömét adja

meg nekünk a mindenható Isten az idei adventi készülődésünk során! – mondta beszédében a bíboros.

Zsuffa Tünde
Fotó: Zuggó Zsolt

Kezdjük új életet a megbocsátásban!

Megnyílt az Adventi Udvar a székesfehérvári püspökségen

A hagyományos adventi koszorúkészítéssel kezdődtek a székesfehérvári püspökség Adventi Udvarának programjai november 30-án. A püspöki palota gazdagon díszített udvarán felállított karácsonyi faházakban elkezdődött a kézművesvásár és a jótékonyági vásárok, valamint a Katolikus Karitás adománygyűjtő akciói is. Az első adventi püspöki gyertyagyújtásra megtelt az egész udvar.

Az egyházmegyei látogatóközpont adventi foglalkozásán személyre szabott koszorút készíthettek mindazok, akik meghittségeztet-

retnének vinni otthonukba a várakozás időszakában. A közös imádság kezdetén Ugri Tamás pasztorális helynök, az Adventi Udvar szervezője a karácsonyra felkészítő időszak lényegéről, az Istentől a földre érkezett Szeretetről beszélt, és arra biztatott, hogy ezt a szeretetet adjuk tovább, hogy megélhessük az igazi készülődést a szent ünnepre.

Az első ünneplés gyertyagyújtás alkalmából az érdi Marianum katolikus iskola diákjai adtak zenés, énekes adventi műsort a püspökség Adventi Udvarának díszszínpadán, ünnepváró gondolatokkal, versekkel. Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök beszéde a figyelemről, az ajándékozó szeretetről és a megbocsátásról szólt.

„Mindennek megvan a maga ideje, és amikor elkezdődik az advent, akkor mindannyian tudjuk, közel a karácsony, itt az idő készülni az ünnepre. De nemcsak a vásárlásra, a takarításra kell figyelni, hanem itt az ideje, hogy figyeljünk arra is, amit Isten vár tőlünk az adventi időben, hogy méltóképpen éljük meg az év leghosszabb éjszakáját. A szívünkben és a lelkünkben is kell készülnünk, ebben segít a szentgyónás, az elcsendesedés, az imádság. Erre adott példát a Boldogságos Szűz Mária, aki az imádságos csendben meghallotta az angyal köszöntését, kérését, és kimondta igenjét: »legyen nekem a Te Igéd szerint!«

A főpásztor arról is beszélt, hogy Isten azt várja tőlünk, hogy figyeljünk jobban oda egymásra, kezdjük új életet a szeretetben, a nagyvonalú megbocsátásban, hogy az Úr áldásában megvalósítsuk azt a jót, amit általunk akar tenni a világban. Az első gyertya fénye juttassa eszünkbe, hogy a krisztusi szeretet fényének növekednie kell, mert ezáltal egyre kevesebb szomorúság és félelem lesz a földön – emelte ki Spányi Antal püspök.

A közös imádságon a főpásztor meggyújtotta az Adventi Udvar koszorúján az első gyertyát, majd megáldotta a családok adventi koszorúit és azokat a gyertyákat, amelyeket a jelenlévők hazavihettek otthonukba. Az udvarban a megszokott módon felállították a játéksarkot és a karácsonyt idéző játékuhart, valamint a szelfizósátrat. Nem maradt el az életnagyságú betlehem felállítás sem.

Idén is várja az érdeklődőket adventi imafüzet, igés kártya, adventi naptár és karácsonyi színező. Továbbra is szeretettel várnak mindenkit az adventi hétvégeken és advent utolsó hetében mindennap nyitva tartó Adventi Udvar programjaira.

Forrás: Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Kovács Marcell

A szeretet tanújává válva

Pappá szentelték Tóth Attila Ákost

Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök görögkatolikus áldozópappá szentelte Tóth Attila Ákost november 30-án a nyíregyházi Szent Miklós-székesegyházban.

„Szeretve vagyunk úgy, ahogy vagyunk. Ez a mai napnak és az egész eddigi útnak a tanulsága számomra” – az újszentelt Tóth Attila Ákos ezzel kezdte hálójának kifejezését annak az ünnepi Szent Liturgiának végén, melynek során görögkatolikus áldozópappá szentelte őt Szocska A. Ábel megyéspüspök.

Nagy titoknak nevezte prédikációjában Szocska Ábel püspök is a szentelést, melyet végigkövethettek a jelenlévők: hiszen papnövendékből atya válik. Különleges adalék, hogy az Attila név jelentése »atyácska«, »szeregett atyánk« – hívta fel a figyelmet a főpásztor. – Innentől a feladata is az lesz: atyaként a mennyei Atya szeretetét továbbadni.

Az ezen a napon tisztelt szent, Szent András, az elsőként meghívott apostol életét állította Attila atya elé: András erős vágyát, hogy Jézus Krisztus közelében legyen. Ugyanakkor András apostol nem elégedett meg ezzel a vágyakozással, hanem otthagya életét Jézussal tartott, és hirdette mindenütt, hogy megtalálta a fölketet. Meg akarta másokkal is osztani ezt a vágyat, ez motiválta. Messze vidékre eljutott, hogy az örömhírt továbbadja.

A prédikáció végén Szocska Ábel püspök a tisztelendő asszonyt is megszólította, s arra buzdította, hogy támogassa és erősítse szolgálatában férjét. A szolgálat súlyát és terhet mintegy már szentelésekor is megérezhette Tóth Attila Ákos: homlokán az oltár nyoma rajzolódott ki, ahogyan főpásztorra reá hajolt. Az első papi feladatait a hierarcha oldalán végezte el az újszentelt: kezébe vette a bárányt, áldoztatott, amboni imát mondott, áldást osztott, és mirovált. A liturgia végén a nyíregyházi megyéspüspök közölte: az újszentelt pap további rendelkezésig ugyanabban a közösségben marad szolgálattelvő, ahol korábban.

Tóth Attila Ákos 1993. október 19-én született Nyíregyházán. A Szent Imre Katolikus Gimnáziumban tett érettségi követően 2012-ben felvételt nyert a Nyíregyházi Papnevelő Intézet növendékei közé.

Az előkészítő évet és a tanulmányok első két évét Nyíregyházán töltötte. A szociális év keretében fél évet a németországi Sankt Blasienben önkénteskedett, az ottani jezsuita gimnázium kollégiumi nevelőjeként, az év második felében pedig a budapesti Vakok Boldog Batthyány-Strattmann László Intézetében segédápolóként dolgozott.

Ezt követően 2016-tól a Pápai Német-Magyar Kollégium növendékeként Rómában folytatta tanulmányait. A Pápai Gergely Egyetemen szerzett teológiai diplomát 2019-ben, majd 2022-ben filozófiai licenciátust.

Hazatérve egy évig püspöki titkár volt Nyíregyházán. A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola oktatója, emellett az ELTE Filozófiatudományi Doktori Iskolájának hallgatója.

2024. január 21-én diakónussá szentelte Szocska A. Ábel megyéspüspök Nyíregyházán. Ezt követően ideiglenesen a Hajdúdorogi Főegyházmegyében szolgált Budapesten, a Rózsák terei görögkatolikus közösségben, majd a Szinaxis Görögkatolikus Kollégiumban.

Forrás: Nyíregyházi Egyházmegye
Fotó: P. Tóth Nóra

„Világosságként küldted Fiadat”

Adventi gyertyagyújtás a Honvédelmi Minisztériumban

A Honvédelmi Minisztérium létesítményeiben megkezdődött az adventi előkészület Budapesten: a tárca Balaton utcai objektumában Kurtán Krisztina gazdálkodási ügyekért felelős helyettes államtitkár gyűjtötte meg az adventi koszorú első gyertyáját november 29-én, míg a Mária Terézia-laktanyában Sulyok Tamás, Magyarország köztársasági elnöke tette ugyanezt.

A Honvédelmi Minisztérium tábori püspökségeinek szervezésében – immár 15. alkalommal – a Balaton utcában megtartott adventi áhítaton Berta Tibor dandártábornok, katolikus tábori püspök úgy fogalmazott: az advent olyan

végén, hogy ítéletet mondjon a világról, s hogy az embert egy másik dimenzióba, az Isten világába vezesse.

A karácsonyra való előkészület abból az alapgondolatból fakad, hogy Isten megajándékozta az emberiséget Jézus Krisztussal, és mi ezért adunk ajándékot szereteteinknek. Ha ilyen lelkiülettel tudjuk megélni ezt az adventi áhítatot, akkor jó úton járunk” – hangsúlyozta Berta Tibor püspök.

„A Megváltó, aki a betlehemi gyermekben közénk jött, ma is érkező. Szüntelenül közeledik, és újra el fog jönni” – mondta Szabó Ferenc alezredes, a Protestáns Tábori Püspökség irodavezetője. Hozzátette: az Úr érkezése az Istentől távolodó ember számára mindig fontos időszak. „Fontos időszak, mert az Istentől eltávolodva megszűnik a szívünkben a hiányérzet és a vágyakozás, így válik egyre fontosabbá számunkra, hogy jön-e, illetőleg miként érkezik hozzánk az Isten. A várakozás utolsó pillanatait éljük: érezzük, hogy közeledik a beteljesülés ideje.”

önmagunkba nézés, amikor a Jézus Krisztus eljövételére való készülődésben azon igyekszünk, hogy benső világunkat tökéletesítsük. „Arra készülünk adventben, hogy megünnepeljük, hogy Ő eljött ebbe a világba, hogy helyreállítsa az Isten és ember közötti kapcsolatot, az eredeti édenkerti állapotot; ugyanakkor eljön az idők

Évtizedes hagyomány szerint a MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár adventi koszorúján is sorban fellobban a gyertyák lángja. Idén az első adventi vasnapot jelképező gyertyát Sulyok Tamás, Magyarország köztársasági elnöke gyűjtötte meg a Mária Terézia-laktanyában. Az államfőt Mudra József ezredes, dandárparancsnok és Barta László ezredes, az MH Katonai Rendészeti Ezred parancsnoka fogadta. Az alakulat koszorúját Berta Tibor dandártábornok, katolikus tábori püspök, Magyarország katonai ordináriusa és Mészáros László ezredes, protestáns tábori püspök áldotta meg.

Forrás: Katonai Tábori Püspökség
Fotó: Szabó Lajos zászlós; Pintér Ákos

Damaszkusz elfoglalása után

A megbékélésben és a szankciók eltörlésében reménykedik a szíriai nuncius

Az iszlamista felkelők december 8-án bevonultak Szíria fővárosába, Damaszkuszba, Bassár el-Aszad elnök pedig elmenekült az országból. A damaszkuszi apostoli nuncius, Mario Zenari a lázadók kezén lévő szíriai főváros utolsó óráiról beszélt a Vatican Newsnak, s reményét fejezte ki, hogy az ország talpra áll, megvalósul a békés egymás mellett élés, és a vallási hagyományokat tiszteletben tartják. A szíriai nuncius rámutatott a nemzetközi szankciók eltörlésének szükségességére is.

A lázadók villámoffenzívát indítottak, s mielőtt Damaszkusz felé vonultak, gyors egymásutánban elfoglalták Aleppó, Hama és Homsz városát. December 8-án, vasárnap kora reggel az ellenzéki erők átvették az állami televízió- és rádióhálózat irányítását, hogy bejelentsék „Damaszkusz elesését és Bassár el-Aszad elnök kormányának végét”. Mohammed Ghazi Dzsalsali szíriai miniszterelnök a nemzethez intézett beszédében kijelentette, hogy továbbra is a posztján marad, és kész támogatni az ország kormányzásának folyamatoságát. Abu Mohammad al-Dzsulani, a Hay'at Tahrir al-Sham (HTS) felkelőcsoporthoz vezetője megtiltotta erőinek, hogy megközelítsék a középületeket és a közintézményeket, s kijelentette, hogy azok az ország miniszterelnökének felügyelete alatt maradnak, amíg hivatalosan át nem adják őket.

Damaszkusz bukása az Aszad család és a szíriai Baasz Párt közel ötvenéves uralmának végét jelzi. Bassár

el-Aszadot, amikor elnökként apja utódjává vált, először reformernek tekintették, de ez a kép hamarosan szertefoszlott, miután az arab tavasz idején lecsapott a tüntetőkre. Akkoriban kapcsolatba hozták őt egyes atrocitásokkal, többek között vegyi fegyverek bevetésével a lázadók erődítményei ellen. Szíria brutális polgárháborúja 2011-ben kezdődött, miután Aszad leverte a demokratikus tüntetéseket. A mostani, rövid ideje tartó felkelés középpontjába került civilek szenvedték el a konfliktus jelentős részét, az ENSZ szerint több száz civil halt meg vagy sebesült meg, és több mint háromszázhetven ezer embernek kellett elhagynia lakóhelyét a harcok kiéleződése óta.

Mario Zenari bíboros, szíriai apostoli nuncius december 8-án napközben Francesca Sabatinellinek, a Vatican News munkatársának nyilatkozva az előző órák damaszkuszi történéseiről és a demokratikus kormányzás békés átmenetéhez fűződő reményeiről beszélt:

– Eminenciás uram, mi történt az elmúlt órákban?

– Ma reggel öt óra óta nem tudtam aludni; félelem fogott el,

”

A lázadók közvetlenül a győzelmük után

találkoztak a püspökökkel

Aleppóban, és

biztosították őket arról,

hogy tiszteletben fogják

tartani a különböző

vallási felekezeteket,

a keresztényeket is.

Reméljük, betartják

ezt az ígéretet, és a meg-

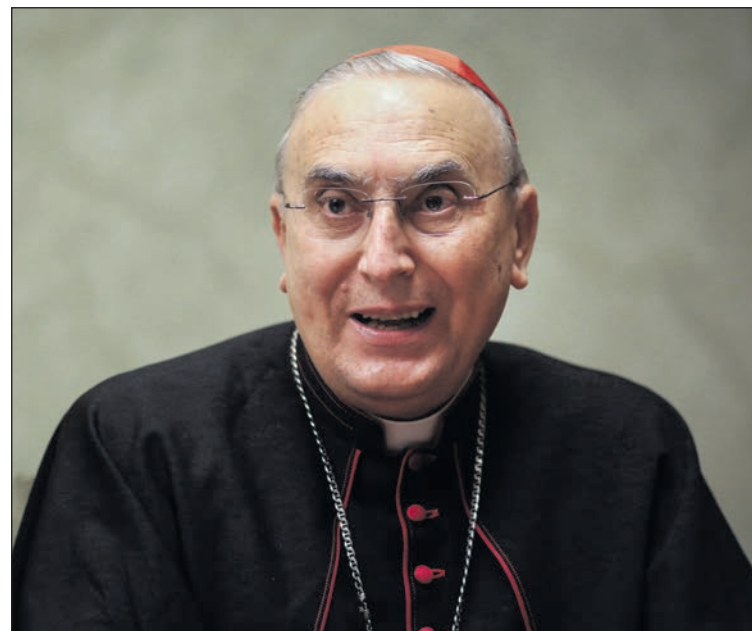
békélés felé haladnak

mert állandóan lövéseket hallottam, folyamatos lövéseket. Még most is lövöldöznek az utcákon, de ez ünnepi lövöldözés, ahogy az itt szokás. Az emberek örö-

mükben a levegőbe lövöldöznek, mert ez a kérdés, amely annyi aggodalmat okozott, megoldódott. Hála Istennek, az átmenet vérontás nélkül történt, a félelmetes vérengzések nélkül. A most előttünk álló út meredek. Akik átvették a hatalmat, megígérték, hogy mindenkit tiszteletben tartanak, és egy új Szíriát építenek. Reméljük, betartják az ígéreteiket, de az előttünk álló út természetesen így is nagyon nehéz marad.

– Aggódik amiatt, hogy mit tartogat a jövő a keresztény közösség számára?

– A lázadók közvetlenül a győzelmük után találkoztak a püspökökkel Aleppóban, és biztosították őket arról, hogy tiszteletben fogják tartani a különböző vallási felekezeteket és a keresztényeket. Reméljük, betartják ezt az ígéretüket, és a megbékélés felé törekcsenek. A megbékélésen túl reméljük azt is, hogy Szíriának része lesz némi jólétben is, mert az emberek már elérték a határait. Menekültek, képtelenek voltak tovább élni abban az országban, amivé Szíria vált... A fiatalok egyetlen vágya az elmúlt években, különösen az elmúlt két évben az volt, hogy elmeneküljenek, mert nem lát-

tak jövőt a hazájukban. Most abban bízunk, hogy kitarulhat a remény ajtaja, mert amit látunk, az a remény haldoklása volt – vagy inkább a halála. Ezért most azt reméljük, hogy a nemzetközi közösség segítségével és valamennyi szíriai jóakaratóval elindulhat az út a megbékélés, az újjáépítés és egy minimális jólét felé minden ember számára.

– Említette a nemzetközi közösséget, amely természetesen aggodalmát fejezte ki a történetek miatt. Véleménye szerint a nagyhatalmaknak jelenleg milyen szerepet kellene betölteniük?

– Miközben azt remélem, hogy akik átvették a hatalmat, betartják az ígéretüket, hogy tiszteletben tartják és létrehozzák az új, demokratikus elveken alapuló Szíriát, azt mondanám, azt kívánom, hogy a nemzetközi közösség is reagáljon, talán a szankciók eltörlésével, mivel ezek súlyos teherként nyomják a szegények vállát. Remélem, hogy apránként feloldják ezeket a szankciókat.

Forrás: Vatican News angol nyelvű szerkesztősége
Fordította: Agonás Szonja
Fotó: Vatican Media

Együttműködési megállapodást kötött a Károli és a Pázmány

A Károli Gáspár Református Egyetem és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem oktatási tevékenységük szakmai színvonalának emelése és a rendelkezésükre álló kapacitások hatékonyabb kihasználása érdekében úgy döntöttek, hogy képzési portfóliójuk közös áttekintése után együttműködnek egyes képzések megőrzése, valamint a minőségbiztosítási tevékenységük összehangolásában és a jó gyakorlatok átadásában.

A december 3-án, a budapesti Károlyi-Csecsonics-palotában rendezett aláírási ceremónián részt vett a Károli Gáspár Református Egyetem részéről Trócsányi László rektor; Furkó Bálint Péter tudományos és innovációs rektorhelyettes; Csoma Mózes, a Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kar dékánja és Szabó Katalin Zsuzsanna oktatási főigazgató asszony; a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) részéről

Kuminetz Géza rektor; Birher Nándor, a Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kar dékánja és Hajdu Gábor hivatalvezető.

Az együttműködés tárgya a germanisztika alapképzési szak német szakirány, valamint a német nyelv és kultúra tanára szakpárral rendelkező osztatlan tanárképzések meghirdetésének és folytatásának összehangolása, valamint az oktatás színvonalának emelése érdekében az oktatás-módszertani továbbképzések formájában fejlesztett „know how” egymás közti megosztása. További cél a két egyházi intézmény minőségbiztosítási tevékenységének fokozottabb összehangolása és az ezen a területen korábban is fennálló együttműködés elmélyítése.

A szóban forgó képzéseken részt vevő hallgatókat a PPKE és a KRE közös levélben tájékoztatja a változásokról.

Forrás: PPKE
Fotó: Linszky Franciska

MEGHÍVÓ

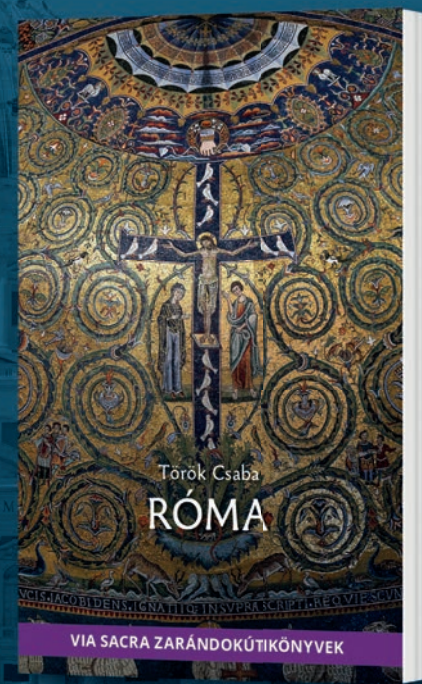
Szeretettel hívunk minden kedves érdeklődőt
Török Csaba Róma című
zarándokútikönyvének bemutatójára

A bemutatón beszédet mond Horváth Zoltán esperes, plébános és Kontsek Ildikó, a Keresztény Múzeum igazgatója.

Az esemény szentmisével kezdődik.

Helyszín: Avilai Nagy Szent Teréz-templom
Budapest VI., Szent Teréz utca 2.
(a Nagymező utcánál)

Időpont: 2024. december 16., hétfő 18.30

Erdő Péter bíboros iskolalátogatáson Kispesten

Erdő Péter bíboros, prímás november 29-én a budapest-kispesti Reménység Katolikus Általános Iskola és Óvodába látogatott. A főpásztor a 2022/23-as tanévben határozta el, hogy felkeresi az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye oktatási intézményeit.

Erdő Péter bíborost az iskola tornatermében fogadták a diákok és a tantestület tagjai, az eseményre az iskola kórusa énekekkel készült. A főpásztor betekintést kapott az iskola idegennyelvi programjába,

az intézményben folytatott gyermekvédelmi és teremtésvédelmi munkába, találkozott a Diákönkormányzat (DÖK) tagjaival, akik bemutatják neki az iskola – diákok által működtetett – karitatív közösséget, a Sant' Egidio Ifjúsági Közösséget, végül találkozott a tantestület tagjaival. A látogatás során Géczy Árpád, az iskola igazgatója kísérte a bíborost. A fenn-

tartó Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhatósága (EKIF) képviselőjében Oláh Gáborné főigazgató-helyettes és Oláh Gábor Péter tanügyi igazgató volt jelen a látogatás során.

Forrás: Reménység Katolikus Általános Iskola és Óvoda
Fotó: Merényi Zita

Fiatalok szolgáltak fiataloknak

Egyházmegyei ifjúsági lelkigyakorlatot szervezett a kaposvári Plébániai Unió

„Isten gyermekeinek szabadságára szabadított fel minket Krisztus” mottóval szervezett egyházmegyei ifjúsági lelkigyakorlatot november 29. és december 1. között a kaposvári Plébániai Unió hivatásgondozással megbízott papi közössége a bárdudvarnoki Porta Pacis Lelkigyakorlatos Házban. A hétvége fő üzenete a következő volt: Jézus mindannyiunkat hív, hogy boldog közösségekben éljünk vele és egymással.

Az esemény megnyitóján Kisiván Csaba és Antal Zsolt atya megismertette a fiatalokkal Ferenc pápa *Christus vivit* kezdetű apostoli buzdítását. Beszéltek személyes elhívásukról, tapasztalataikról és nehézségeikről.

Az ifjúsági hétvége változatos lelki programot kínált, melyek során fiatalok szolgáltak fiataloknak. A tanúságtételek és az elmélkedések olyan témákat érintettek mint: Isten hívása, az imádság, az Eucharisztia, az élet mint önatadás, mit jelent kereszténynek lenni, hogyan éljük meg a közösségben a kereszténységet.

Szabó Laura tanúságtételében azt fogalmazta meg, hogy Isten nem csak egyféle dologra hív bennünket: számos területen találhatjuk meg hivatásunkat a munkában, a családi életben, Isten szolgálatában. Benkő Julcsi arról beszélt, hogy számára milyen különleges élmény a Jézussal való találkozás a szentáldozásban, és arra buzdította a jelen lévőket, hogy ők is bátran helyezzék az életüket Isten gondviselő tenyerébe. Tóth Robi és Kata arról osztották meg gondolataikat és tapasztalataikat, hogy számukra mit jelent egy keresztény közösséghez tartozni és ezáltal Istenhez is szorosabban kapcsolódni.

A lelkigyakorlat lehetőséget kínált a kiscsoportos megosztásokra, személyes és közösségi imádságra, játékokra, közös éneklésre, valamint szentségimádásra és gyónásra is.

A kiengesztelődési imaesten hangzott el Bende Mátyás tanúságtétele arról, mit jelent számára a megbocsátás s hogy a szentgyónás mennyire fontos az életében. Az imaesten a résztvevők az Oltáriszentség jelenlétében egymásért is imádkoztak. Az estet Bohár Dani és Dóri zenéje és éneke kísérte.

Vasárnap Koszoru Levente beszélt arról, mit jelent számára a *Szentírás*. Arra hívta fel a figyelmet, hogy a *Biblia* olvasása és a történetekről közösségben történő beszélgetés segíthet hitünk elmélyítésében.

A lelki hétvége záró szentmiséjét a kaposvári Plébániai Unió papi közössége mutatta be.

Kisiván Csaba szentbeszédében arra buzdított, hogy szabadságunk gyakorlásával adjunk teret szívünkben Istennek. Ha Krisztus szemével szemléljük a világot, meglátjuk a lényegét, és a világ dolgai közepette is igent tudunk mondani Krisztus hívására – hangsúlyozta.

A Kaposvári Egyházmegye különböző településeiről és közösségeiből érkezett fiatalokat Varga László megyéspüspök üzenetben köszöntötte.

A lelkigyakorlaton a nagykanizsai Antióchia zenekara és a donneri ifizenekar szolgált.

Szöveg: Szabó Laura
Fotó: Farkas Máté

Biztonságban és reménnyel telve

Katolikus Karitás a menekültekért

A Katolikus Karitás, a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap (MMIA) Program Plusz keretei között november 1-től megkezdte legújabb projektjét, melynek fókuszában a hazánkban jogszzerűen tartózkodó, otthonukat elhagyó kényyszerült harmadik országbeli családok, egyének támogatása áll. A projekt ünnepélyes megnyitóját december 2-án tartották a humanitárius szervezet budapesti székházában.

A több mint ezer napja tartó ukrajnai háborús helyzet következtében milliók kényszerültek elhagyni otthonukat. A kezdeti időszakban kialakított Segítő Pontokon nyújtott gyorssegélyezés, valamint sok más szolgáltatás és akció mellett a Katolikus Karitás Integrációs Központja 2022 júniusa óta biztosít fejlesztő programokat, támogatást mindazoknak, akik Magyarországon találtak menedéket. Megsegítésükre a szervezet 2024 novemberétől, a magyar kormány és az Európai Unió társfinanszírozásával 337,56 millió forint új EU-s programot indított el A Katolikus Karitás Integrációs Központ támogató szolgáltatásai címmel. A program célja a hazánkba érkezett menekültek integrációjának előmozdítása.

A projekt ünnepélyes megnyitóján felszólalt Écsy Gábor, a Katolikus Karitás országos igazgatója; József Imre, a szervezet szociális ágazati vezetője; Szalma Balázs szakmai vezető és Tolvaj Krisztina, a SIMPACT Közhasznú Nonprofit Kft. munkatársa is.

A megnyitó keretei között az érdeklődőknek lehetőségük adódott megtekinteni a szervezet integrációs központját, melyebb betekintést nyerve így a Karitás menekültek segítő mindennapos tevékenységeibe.

Écsy Gábor kiemelte: „A Katolikus Karitás a háború kitörése óta több mint 42 ezer embernek nyújtott támogatást, legyen szó lakhatásról, megélhetésről, egészségügyi szolgáltatásokról vagy közösségi programokról. Az integrációs központ több mint háromezer családnak adott lehetőséget arra, hogy biztonságban és reménnyel telve kezdjenek új fejezetet az életükben.”

József Imre szociális ágazati vezető röviden bemutatta a Katolikus Karitás több évtizedes menekültügyi tevékenységét, amely egészen az 1989-es romániai forradalom idejéig nyúlik vissza. Ismertette a Karitás szerepét az Ukrajnából menekülőket segítésében, reflektálva a kezdeti nehézségekre is: „2022-ben nem gondoltuk, hogy Európa újra fegyverroportól lesz hangos, és hogy egy újabb hatalmas humanitárius válságot kell kezelnünk.”

Előadása végén a szociális ágazati vezető összefoglalóként hívott: „Tudom, mindannyiunknak nagy nehézségeink vannak, és sokszor belefáradunk a hétköznapokba. Mégis arra buzdítanék mindenkit, hogy tárjuk ki mi is a szívünket, és forduljunk azon embertársaink felé, akik ezer napja élnek a háború borzalmaiban és ezer napja próbálnak egy idegen országban boldogulni.”

Tolvaj Krisztina, a SIMPACT munkatársa felvázolta a Karitás munkatársai és támogatói körében 2024 nyarán végzett kutatás eredményeit, amelyek rávilágítanak a szervezet menekültügyi programjának szükségességére és hiánypótló jellegére. Szalma Balázs, az integrációs központ szakmai vezetője: a felmérés eredményei kulcsfontosságúak a központ további tevékenységeinek kialakítása során.

A most induló projekt 2025 őszéig tart, és legalább 280 menekült mindennapjait könnyíti meg. A komplex lakhatási és megélhetési támogatást, munkaerőpiaci tanácsadást, nyelvoktatást, pszichológiai segítségnyújtást, interkulturális kompetenciafejlesztést és gyermekprogramokat is magába foglaló projekt célja: megteremteni a stabilitást azoknak, akiknek lába alól kihúzta a háború a talajt.

Forrás: Katolikus Karitás
Fotó: Vermes Tibor

Visszatérni a szeretet forrásaihoz

„Legyen minden család szentély!” – a Szeretláng lelki naplóban szereplő, a Szent Szűztől származó kérés a mottója a családi imaestnek, amelyet a Szeretláng Mozgalom szervez december 27-én 17 órától a máriaremetei kegytemplomban, Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök vezetésével.

Az esemény alapjául Robert Sarah bíboros számos nyelvre lefordított, *Házaspárok, ébresztétek szerelmeitek – a házastársakat gyógyító Mária oltalmába helyezkedve* című lelkigyakorlatos könyve szolgál.

Napjainkban számos házaspár tapasztalja, hogy az évek múlásával a kezdeti lángolás alábbhagy, megfakul. A személyes kapcsolat észrevétlenül átalakul, az intimitás megszűnik, a házastársak kevesebbet beszélnek egymással, felszínre kerülnek a családi élet nehézségei, s legrosszabb esetben a családládások, a féltékenység vagy a hűtlenség veszályba sodorhatják a házasság szentségét.

A szervezők a családok mellett olyan házaspárokat hívnak Budapest egyetlen Mária-kegyhelyére, akik vágnak az „első szerelem” visszatérésére, hogy az Oltáriszentség jelenlétében újra felfedezzék a szeretet forrásait, felébredjenek egymás iránti szerelmüket – „a családokat és házaspárokat gyógyító Mária” oltalmát kérve.

Kánában Jézus első csodája is Mária közbenjárására történt, ahol ő, felismerve egy házaspár szükségét, Fia elé tárta nehézségüket, s az Úr nem késlekedett a segítséggel.

Az imaesten Fábry Kornél püspök tanítása mellett elhangoznak tanúságtételek; lehetőség

LEGYEN MINDEN CSALÁD SZENTÉLY!

IMAEST A CSALÁDOKAT ÉS HÁZASPÁROKAT GYÓGYÍTÓ MÁRIA OLTALMÁÉRT

Tanítás, tanúságtételek, dicsőítő szentségimádás személyes áldó, gyógyító-közbenjáró imával

FÁBRY KORNÉL
püspök atya vezetésével

DECEMBER 27-ÉN, 17-19 ÓRÁIG
A MÁRIAREMETEI KEGYTEMLOMBAN

Szeretláng Mozgalom – szeretlangu.hu

lesz a házassági ígéret megújítására; lesz dicsőítő szentségimádás, közbenjáró ima, valamint a családok és házaspárok személyes megáldása.

Időpont: 2024. december 27., 17–19 óráig
Helyszín: máriaremetei kegytemplom (1029 Budapest, Templomkert 1.)

Forrás és fotó: Szeretláng Mozgalom

(Folytatás az 1. oldalról)

Barátságosan berendezett hely az irodája; rajzokkal, fotókkal, képekkel, ikonokkal a falakon – látszik, hogy otthon érzi magát benne. Manapság ritka, egyenes útról mesél, már az egyetemről ötödében a Miklós utcába hívták dolgozni, és néhány év múlva intézményvezető lett az azóta struktúrájában átalakult, integrált hajléktalanellátóban. Beszélgetünk a hivatásáról és arról, hogy a szociális munka ugyan nem a legjobban fizető szakma, miért jó mégis, és miért különösen jó a Miklós utcai közösségben dolgozni.

A Magyar Kurír médiapartnerként csatlakozott a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Ismeretlen segítőink című kampányához, amellyel köszönetet mond a szociális ágazat minden dolgozójának áldozatvállalásukért és szolgálatukért! Látogassanak el a weboldala, és ha lehetőségük van, nézzék meg a Budapesten elhelyezett plakátokat fotókkal és kortárs szerzők irodalmi műveivel! Eszébe sem jutott nagyjából húszéves koráig, hogy szociális munkás legyen – kezdi mesélni. – Jogi pályára készült, és miután kétszer nem vették fel, harmadjára a felvételi lapra beírta az ELTE osztatlan éves szociális munkás képzését is. Édesanyja találta, ő pedig gondolta, jó lesz „zsé tervnek”. Ma már úgy gondolja, a Gondviselés irányította erre a területre.

Már a gólyatáborban egyértelművé vált, hogy deviánsokkal szeretne foglalkozni, és még egy lényeges dolog, ami miatt ma is jól érzi magát a helyén, és amit intézményvezetőként is fontosnak tart: a jó közösség. Az egyetem első évtől kezdve a szenvedélybetegekkel tevékenykedett önkéntesként, gyakornokként. Öt év alatt végigjárt minden területet a szenvedélybeteg-ellátásban: dolgozott túscereprogramot igénybe vevő heroinistákkal, a marihuána használatát támogatni hivatott elterelésben; hozzártatózó csoportokat vezetett; börtönökbe, zárt osztályokra járt. Szegről-végről találkozott közben a hajléktalanellátással is, mert – mint mondja – sok esetben a szenvedélybeteg életének, ha nem is a vége, de egyik állomása a hajléktalanlét.

„Még nem végeztem, amikor megkeresett a Miklós utcai intézmény akkori vezetője. Kérdezte, nincs-e kedvem ügyeletesként bedolgozni. Nincs diplomám, szakdolgozatot kell írnom, nyáron kicsit elfoglalt vagyok, ez nyolc-tíz fesztivált jelent... – soroltam a kifogásokat. Nem baj, ezt is megoldjuk – felelte. Egy idő után elfogytak az ellenérveim, ezért 2010 májusában eljöttem hat órában éjszakai ügyeletesnek” – így kezdődött az azóta töretlen pályája. A Miklós utcai hajléktalanellátóban, amelyről azt mondja, egy kis ékszerdoboz volt a Máltai Szeretetszolgálatnak; az első intézmény, amely szállást nyújtott, és a régióközpont is ott működött.

Kis dolgozói csapat, ötven lakó fogadta, és nagy szabadságot kapott ahhoz, hogy a megszerzett tudását kamatoztassa, és új dimenziókat is bevigyen a meglévők mellé az esetkezelésben, az emberekkel való célirányos foglalkozásban. „A Gondviselés egyengett az utamat. Ez az első munkahelyem, több mint 14 éve vagyok itt, nem is tervezek váltani” –

foglalja össze. Amikor a régióközpont elköltözött, az egész épület teljes felújításon ment át, kialakították mai formáját: egy nagy hálóterem – benne 24 emeletes ágy – helyett három-négy ágyas szobák lettek. Megszűnt a tömegszállásjelleg, és az ott dolgozók szerepe is megváltozott. Már nemcsak 16–24 órás éjszakai ügyeletei voltak, hanem nappali szociális munkásként is elkezdett tevékenykedni. Pályázatíró referensként is dolgozott, sokféle programot meg tudtak így valósítani.

2013-ban aztán intézményvezető lett. Ma már egy 25 fős szakembergárda vezetője. Fokozatosan alakult ki a fejében egy új koncepció, 2018 táján:

„Milyen jó lenne, ha a hozzánk forduló ember fejében nem lenne zavar, hogy mit is akar, kitől várhat segítséget, mert nem válna külön a nappali melegedő és a szálló. Hajléktalan, problémái vannak, ezekre kell tudnunk személyre szabott válaszokat adni. Ne attól függjön, hová kerül, hogy melyik kollégával találkozik, hanem olyan csapat foglalkozzon vele, amelynek tagjai ugyanúgy gondolkodnak.” Így jött létre vezetése alatt az integrált intézmény: összeolvadt a nappali melegedő és az éjjeli menedékhely, valamint az akkor már működő, alacsony küszöbű kríziszállás hölgyek számára. A kerületi két utcai gondozó szolgálata is hozzájuk került, bővült a dolgozói csapat létszáma. A kollégák számára már nem válnak el a feladatok: mindegyik rész ellátottjai számára végeznek szociális munkát, viszik az eseteket, nem kell mindig nulláról kezdeni a gondozási folyamatot.

Emellett megvalósított más projekteket is. Tíz éve létrehozták a szociális ingatlaniroda modellprogramot a lakhatás elősegítésére azok részére, akik szállón rekednek, mert szociális bérlakásba nem tudnak bekerülni, piaci albérléssel pedig nem tudnak megfizetni. Magánemberek üresen álló lakásait kutatták fel. Nem adnak érte sok pénzt, de ha kell, kicsit felújítják, berendezik, a bérlési díjat a bérlő maga fizeti. Ők a szociális munkát végzik, és garantálják a bérbeadó számára, hogy nem lesz gond a lakóval vagy a lakással. Egy nagy uniós projektet is vezetett munkaerőpiaci reintegráció témában, így segítve az álláskeresőket s a hajléktalan emberek munkavállalását. Mindeközben pedig doktori képzésre járt az ELTE-re, ami szintén új irányt hozott az életébe: megkeresik őt tereptanárként, gyakorlati helyszínről, szakdolgozati

konzulensként, opponensként, lektorként.

Ahogy kirajzolódik az életútja, egyre jobban tapinthatóvá válik, mennyire izgalmas számára a szociális munka: az alaptevékenysége a hajléktalanellátás, de ezen belül lehet kalandozni, sok ötletet megvalósítani, és ez nem mindig a pénzen múlik. Próbálok a nehézségekre terelni a szót, de egy nagyon pozitív személyiséggel beszélgetek, aki azt mondja, a problémák izgalmat jelentenek számára, megoldásfókuszúan gondolkodik. Vallja, hogy egy szocmunkás akkor tud hosszú távon kiegyensúlyozottan foglalkozni a feladattal, ha rendben van magával, és megfelelő mértékben viszi

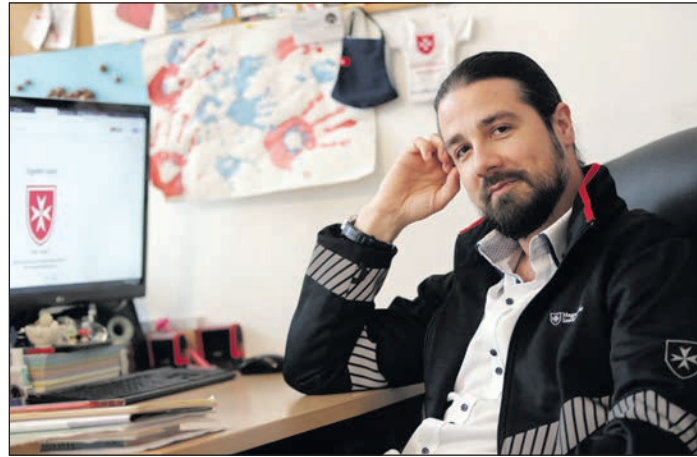
haza az itt felmerülő problémákat. „Egyszer sem inogtam meg, sorsszerű, elrendelt dolognak érzem. Megtaláltam az egyensúlyt, nem mondom, hogy soha nem viszek haza munkát, hiszen eléggé munkamániás vagyok...” – mondja, majd megjegyzi, hogy ha ezt hallanák a kollégái, bizony már ciccegnének erre a magabiztos kijelentésére, hiszen – mint általában a szocmunkában – számára sem ér véget a munka négy órákor.

Fontos alap számára a hit. A máltás évek segítettek neki abban, hogy a hit terén otthon, katolikus családjában kapott szilárd alaptól nyisson a közösségi élet felé, és ha nem talál közösséget, ő maga teremtsen meg. De mi van, ha egy hajléktalan ember a sok befektetett munka után mégsem jut sehová? – fagatom tovább a nehézségekről. „Nekünk nem kell senki életét megoldani, az az ő életük – hangzik a válasz, ami aztán árnyaltabbá válik. – Az a feladatunk, hogy mindig tudjunk mutatni olyan utat, amelyen az illető el tud indulni. Ebből az is következik, hogy nemigen van vége a folyamatnak. Amikor nem felel meg az út, hanem eléri valaki a padlót, akkor sem ez a vége, hanem máshogy kell hozzáállni, újabb szakemberrel, más oldalról közelítve.”

A szociális munkában más-hogy mérik a sikert, mégis sokan azt várják, hogy az aluljáróban fekvő hajléktalanból legyen egy lakásban lakó, dolgozó, a társadalomba visszailleszkedett ember. Persze, ez a siker csimborasszója – mondja –, de ritkán történik meg, és akkor sem gyakran tudunk róla, mert nem jönnek vissza ezt elmondani. Ráadásul nem mindig felfelé vezet az út.” Akkor hát mi is a siker? „Mélyebb, elemibb dolgokig kell lemenni: ha valaki eddig havonta fűrődött, akkor most fűrődjön he-

Zsé tervből hivatás

Az MMSZ intézményvezetője a szociális munkáról

tente; ha nem dolgozott tíz éve, menjen el egy napra valahova; ha nem beszélt tíz éve a gyerekével, írjon neki egy e-mailt... Amikor közvetlenül a hajléktalan emberekkel dolgoztam, fontos kihívás volt számomra, hogy az egymásnak szánt időben, abban a fél órában jelen legyek, és érezze, hogy ez az idő az övé. Akkor éreztem magam sikeresnek, ha ezalatt legalább egyszer meg tudtam nevetetni, ki tudtam mozdítani abból a nihilból, amiben benne van.”

„Nagyon szép emlékeim vannak éjszakai ügyeletes koromból – mondja. – Nem nagy, pátoszos, hanem apró, csendes történetek; hajnali háromkor a recepció pultnál eluttogott nagyon mély, őszinte, lelki beszélgetések a lakókkal. És szép, amikor érkezik a visszajelzés, hogy nemcsak nekem, hanem neki is sokat jelentett.” Hozá-

teszi, hogy mivel fiatalon került a szakmába, és egyébként is laza, vidám személyiség, fontos volt számára szigorúan tartani a kereteket. Egyértelmű határokat húzott, kerülte a tegeződést. Különösen fontosak számára azok a történetek, amikor valakivel szigorú volt, például megszüntette a férőhelyét, és az illető visszajelzte, hogy nem volt bántó számára, és később tudott belőle építeni. Megható az is, amikor hálából a figyelemért valami kézzel készített apróságot hoznak az ellátottak – ezek jelzik, hogy sikerült valami kapcsolódást elérni.

A munkatársakról is kérdezem, kiből válik jó szociális munkás. Tanulságos, amit mesél: régen amikor felvételiztetett, azt nézte, melyik egyetemen végzett a pályázó, mennyi szakmai tapasztalatot szerzett,

melyik hajléktalanellátó intézményben. Ma már bármilyen felsőfokú végzettséggel lehet valaki szocmunkás, és főként az emberekhez való hozzáállást figyeli. A segítő szakmában sok minden tanulható, gyakorlattal elsajátható, sokkal fontosabb, hogy valaki hogyan áll a segítséget kérőkhöz, hogyan kezeli a stresszes helyzeteket. A hajléktalanellátásban sok a konfliktus, a kudarc, s aki ezt nem jól kezeli, kiég, nem érzi jól magát hosszú távon. Főleg, hogy a szakma megbecsültsége valóban nem túl nagy. És bár a szeretetszolgálat igyekszik úgy alakítani, hogy jobb legyen, semmiképpen nem egy túlfizetett szakmáról beszélünk. „Ugyanakkor szép megélni, mennyire sokat számít minden más. Jó, amikor azt látom, hogy a 24 órás műszak után, ami reggel nyolckor véget ért, fél tízkor még kávézik valaki a kollégákkal, mert fontos, hogy kapcsolódjanak, megbeszéljék, ott legyenek...”

Mi teszi vonzóvá a szociális munkát a náluk dolgozók számára? – kérdezem, hiszen köztudott, hogy nem könnyű napjainkban az intézményeknek munkaerőt találni. „A legvonzóbb nálunk a sokszínűség, a pörgés, és emellett a kiváló közösség, amit manapság nem könnyű találni. Van jó munkatársi közösség, hitéleti közösség, zárandoklatokat, lelki gyakorlatokat szervezünk magunknak és azoknak a hozzánk járóknak, akik igénylik. Erős háttér mögöttünk, biztos pont felettünk.”

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Kovács Bence/
Magyar Máltai
Szeretetszolgálat (archív)

SZENTÉVI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

PADOVA, ASSISI ÉS AQUILEIA ÉRINTÉSÉVEL

2025. március 24-30.

LELKIVEZETŐ:

Tál Zoltán atya

ZARÁNDOKLATVEZETŐ:

Kuzmányi István diakónus

A zárandokút a Magyar Kurír és az Új Ember katolikus hetilap kiadója és a Via Sacra Zárandok Utazási Iroda szervezésében valósul meg.

További információ és jelentkezés:
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

MAGYAR KURÍR

VIA SACRA

SZENT PILLANTÁSSAL

FOTÓKON A MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZ TÍZ ÉVE

SAJTÓFOTÓ-KIÁLLÍTÁS

A SZENT ANGÉLA FERENCES
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUMBANA FÉNYKÉPEK
MERÉNYI ZITA ÉS
LAMBERT ATTILA
ALKOTÁSAI.

FŐVÉDNÖK

ERDŐ PÉTER BÍBOROS, PRÍMÁS ÉS VERES ANDRÁS GYÓRI MEGYÉSPÜSPÖK,
A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA (MKPK)

A KIÁLLÍTÁS HELYSZÍNE

SZENT ANGÉLA ISKOLA AULÁJA
BUDAPEST, II. KERÜLET, ADY ENDRE UTCA 3.

AZ IDŐSZAKI KIÁLLÍTÁS DÍJMENTESEN MEGTEKINTHETŐ

2024. DECEMBER 3-20. KÖZÖTT
MUNKANAPOKON, 8-19 ÓRÁIG

ADÁSVÉTEL

TEOLÓGIAI és vallási témájú könyvtár csak egyben igényesnek eladó. galma.freestart@indamail.hu vagy 06/1-394-2826

KÖNYVELÉS

KÖNYVELŐIRODÁBAN szerzett 25 éves tapasztalattal vállalom társaságok, egyéni vállalkozók könyvelését, bérszámfejtését teljes körű ügyintéssel. T.: 06/30-720-0561

TÁRSKERESŐ

EGYEDÜLLÁLLÓ, 70 év körüli, hívő keresztény, művelt, épkezláb, természetet kedvelő

úriember barátságát keresi hasonló korú, Győr-Sopron vármegyei, fiatalos, diplomás hölgy. Válaszokat „Szép karácsony” jelígre a szerkesztőségbe várók.

AMENNYIBEN Te is magányos vagy, várja bemutatkozásod egy 71 éves özevgy, 167 cm magas, arányosan telt hölgy. Akit keresek: rendezetten élő, nem dohányzó úriember, 65-80 évesig. „Bizalom-hűség” jelígre várom fényképes jelentkezését.

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírregiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest

VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra. RÉGI könyveket, képeslapokat vásárolok gyűjteményembe. T.: 06/20-341-9106

SZOLGÁLTATÁS

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállalom. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestestainedglass.hu

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Möriz Zsigmond út 141.): január 23-án 18 órától 26-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Életszakaszok belső gyógyulása”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szent-ségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óraor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 óraor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 óraor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első kedjén 17 óraor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

SZENTSÉGIMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyház keresztelőkápolnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombatig, a reggeli szentmisék végétől az esti szentmisék kezdetéig egész napos szentsegimádási lehetőség lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felüldítelek titeket!” (Mt 11,28). Szeretettel várják a közösségek, imacsoprtok, családok, egyének jelentkezését erre a különleges lehetőségre, amelyre időpontot az egyházközség weboldalán <https://szentannaplebana.dnyem.hu/> lehet foglalni, illetve további információ a szentsegimadas.szentanna@gmail.com e-mail-címen kérhető.

IMAEST

Advent Máriaival címmel elmélkedésekkel készülhetünk az ünnepra a budapesti Szent István király-bazilikában (Budapest V. ker., Szent István tér) a decemberi vasárnapokon, a 18 órai szentmisék után. Témák: A Mennybe felvett Szűzanya, mint az Egyház reményüllaga, A Széplőtelen Fogantatás, „Sion leánya - Jeruzsálem leánya”, Mária istenanyasága. Előadó: Kovács Zoltán helyettes plébános (budapest-szentistvánvárosi Szent István király-bazilika). Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

Legyen minden család szentély! címmel közbenjáró imaestet tartanak a családokért és a házaspárokért a Szeretettláng Mozgalm szervezetében, a máriaremetei kegytemplomban (Budapest II., Templomkert 1.) december 27-én, pénteken 17-19 óra között. Tanítás, tanúságtételek, dicsőítő szentsegimádás, személyes áldó, gyógyító-közbenejáró ima, a családok és a házaspárok megáldása

Fábr Kornél esztergom-budapesti segédpüspök vezetésével. Az esemény alapjául Robert Sarah bíboros számos nyelvre lefordított lelkigyakorlatos könyve szolgál: Házaspárok, ébresszések szerelmeiket – a házastársakat gyógyító Mária oltalmába helyezkedve! Bővebb információ: <https://szeretettlang.hu/esemenyek/>

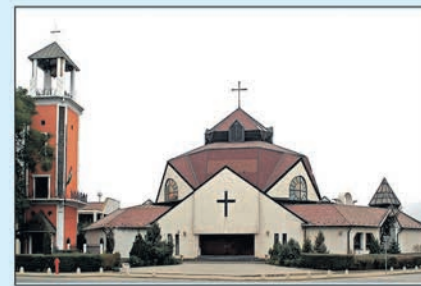
KONFERENCIABESZÉD-SOROZAT

Advent vasárnapjain (december 1-22. között) a keresztény reményről szóló konferenciabeszédeket tart Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök a pesti ferenceseknél, a Belvárosi (pesti) ferences templomban (Budapest, V. Ferenciek tere 9.). 18 óraor gyertyagyújtás, vesperás. 18.30-tól szentmise, majd konferenciabeszéd. Témák: A fűgefá reménye, A búzaszem reménye, A zarándok reménye, A pásztrok reménye. Bővebb információ: pestiferences.ferences.euA karácsonyi felkészülés jegyében adventi beszédeket mond Bagyinszki Ágoston OFM a budapesti Örökimádás-templomban (Budapest IX., Üllői út 77.), december 1-jén, 8-án, 15-én és 22-én, vasárnapi napokon, a 11 órai szentmisén. Mottó: „A lélek ünneplő ruhájában érkezni a lakodalmal bankettre.” A templom az M3-as metró Semmelweis Klinikák állomásánál található. Bővebb információ: www.orkimadas.hu

MEGHÍVÓ

Az Esztergomi és a Központi Szemináriumok, a Concerto Budapest művészei közreműködésével közös adventi koncertet adnak a budapesti Egyetemi (Kisboldogasszony)-templomban (Budapest, V. Papnövelde u. 8.) december 13-án, pénteken 19 órától. A belépés

Budai Műgyűjtő Tőkeörös Bereczky család saját gyűjteményének bővítése céljából, és több évtizedes privát külföldi műgyűjtő körének vásárol készpénzért: főnemesi, nagypolgári műtárgy-gyűjteményeket, hagyatékot, egyedi, régi pénzkülönlegességeket, ékszereket, külföldi és magyar művészek kiemelkedő festményeit, szobraikat, bútorokat, órákat, perzsa szőnyegeket, Zsolnay kerámiákat, régi fegyvereket, kardokat.

BERECZKY AZ IGAZI ÉRTÉKMÉRŐ!
DINASZTIÁKON ÁT TARTÓ
SZAKÉRTELEM ÉS TUDÁS!T.: 06/30-831-9905
e-mail: bereczky.b@gmail.com
www.bereczkyantik.huA BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA
EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN
URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,
valamint
ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912; E-mail: urnauroda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

díjtalan. Adományokat szívesen fogadnak a Magyar Egyháziroldalmi Iskola javára.

Görögkatolikus Szent Liturgia a libanoni Szent Charbel remete tiszteletére és közbenjárásáért kérve Budapesten, december 22-én, vasárnap 15.30 órától a gazdagréti Szent Annyalok római katolikus templomban (Budapest XI., Gazdagréti út 14.). A szertartást bemutatja: Mosolygó Dénes csepeli görögkatolikus parókus. A szentmise végén ereklyés áldás és olajkenet lesz, amely viola olaj a Szent Charbel libanoni nyughelye előtt égő olajmécsekből származik. Az olajkenet kegyhelyhez kötődő szenttelvény. A szentmise előtt litánia és közös imádság lesz. A szentmise után személyes közbenjáró imádság kérhető. Minden érdeklődőt szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://szentangyalok.hu>

KIÁLLÍTÁS

„Istennek Kintse Tárháza” címmel kiállítás tekinthető meg az esztergomi Bibliotheca ferences vonatkozású ritkaságaiból Esztergomban, az Esztergom Főszékesegyházi Könyvtárban (Esztergom, Pázmány Péter u. 2.). A kiállítást rendezte: Dobó Judit, Németh Boglárka, Ócsai Eszter.

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL

AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN

február 9-12. | 4 nap | 349.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA,

CASCIABA ÉS ASSISIBE

március 10-16. | 7 nap | 419.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

március 12-16. | 5 nap | 149.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

március 12-17. | 6 nap | 414.900 Ft/fő

HÚSVÉT RÓMÁBAN

április 17-21. | 5 nap | 374.900 Ft/fő

HÚSVÉT MEDJUGORJÉBAN

április 17-21. | 5 nap | 139.900 Ft/fő

TAVASZI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

április 22-27. | 6 nap | 379.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL

május 1-4. | 4 nap | 334.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

május 12-18. | 7 nap | 419.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

A Magyar Kurír fotósainak Szent pillantással – Fotókon a Magyar Katolikus Egyház tíz éve című sajtófotó-kiállítása immár Budapesten is látható: a tárlatnak december 3. és 20. között a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium aulájában otthont. Az Egyház sokszínűségét bemutató tárlat munkanapokon 8–19 óráig látogatható.

December 3-án délelőtt 10 órakor megtelt a II. kerületi Szent Angéla-iskola új aulája felsős és gimnazista diákokkal, érdeklődőkkel fotósaink, Merényi Zita és Lambert Attila kiállításának megnyitóján. A Magnificat zenekar, azaz Dolhai Attila színművész, Varga Mónika és Lambert Attila előadásában dicsőítő énekek mellett felcsendült Leonard Cohen *Allelujája* is, melynek refrénjét közösen énekeltek a diákok, tanárok és vendégek. Az ünnepélyes megnyitóbeszédek után a Szent Angéla Gimnázium énekkarával együtt lépett fel a Magnificat zenekar, Szentlélek-hívó éneklésükbe a résztvevőket is bevonták.

A vendégeket Szalai Gábor, a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium igazgatója köszöntötte: elsőként Berhidai Piuszt, a Magyarok Nagyszasszonya Ferences Rendtartomány provinciálisát, az iskola fenn tartójának képviselőjét; Kuzmányi Istvánt, a Magyar Kurír főszerkesztő-igazgatóját, a fotósokat, művészeket, az érdeklődő vendégeket, továbbá a felsős és gimnazista diákokat, kollégákat, munkatársakat. Kiemelte, hogy az új aulát közösségi térnek szánták, amely a világra is nyitott, ahová ese-

Fedezzük fel a mi Egyházunkat!

Budapesten is látható a Magyar Kurír fotósainak kiállítása

ményeket hívhatnak, és ahol rá lehet csodálkozni, „mit kínál számunkra az Egyház”. Szalai Gábor beszédében elmondta, a képek a lélekről tanúskodnak. „Olyan személyes találkozásokat mutatnak be és tesznek átélhetővé, amelyek meg tudják mozgatni a hitünket. Az Egyház a személyes találkozások egyháza. Ha Szent Ferenc nem találkozik Jézussal, ma nincsen a ferences rend.”

Az igazgató megosztotta saját személyes élményeit is a fotókkal kapcsolatban. „Láttam a volt osztálytársam, aki végül pap lett, és az esztergomi bazilika felújításában az egyik fő szerepet viszi; vagy volt kolleganóm, aki ott van mellette; és láttam a rabok zárandoklatát Mátraverebély-Szentkúton, ami különösen emlékezetes, hiszen éppen akkor ott tartot-

tuk az alsós hittantáborunkat. Egyszer csak jöttek a rendőrök, mindenkit beparancsoltak a szobákba, és mondták, hogy nem távozhatnak el, mert fegyverek jönnek” – idézte fel. „Zita és Attila, a két fotós nagyon szerencsések, hogy átélhették ezeket a pillanatokot személyesen, mert tanúi lehetnek annak a gazdagságnak, a Magyar Katolikus Egyház sokszínűségének, amiből sokszor nagyon keveset veszünk észre. Kívánom, ha valaki megnézi ezt a kiállítást, ébredjen rá erre a gazdagságra, a kegyelem áradására.”

Kuzmányi István bemutatta Merényi Zitát és Lambert Attilát, akik a Magyar Katolikus Egyház elmúlt tíz évét bemutató képeket készítették, és amelyekből most nyolcvanhat válogattak ki a tárlatra.

száll, kérdezi a pilóta: »Hová megyünk?« »Az Etna fölé« – hangzik a válasz. »De miért?« »Mert fotós vagyok, szeretnék egy jó fényképet készíteni róla.« Kínos csend után megszólal a pilóta: »Azt hittem, ön a repülőoktató.« Repülni nem tanulunk meg a fotósoktól, átvitt értelemben mégis megtanulhatunk – magyarázta a főszerkesztő –, hiszen elsajátíthatunk egy olyan szemléletet, amely megragadja a pillanatot. „A közösségi oldalakon látszik, hogy ti is óhatatlanul megpróbáljátok ezeket ellesni, és ezeket nemcsak magatoknak szeretnétek megmutatni, hanem egymásnak is” – szölte a diákokhoz. Majd felhívta a fiatalok figyelmét arra, hogy

Egy rövid kis történettel szemléltette, mit tanulhatunk meg tőlük. „Amikor egy kiváló fotográfus Olaszországban járt, az Etna éppen elkezdett füstölni, így engedélyt kért a hatóságoktól, hogy kisrepülővel a magasból képet készíthessen róla. A kisrepülő fel-

Gál Emília a kiállítás plakátjának azt a képét választotta ki, amikor egy lány egy Forrásport-rendezvényen felnéz, és rávetül a fény. „Zita elkapta a fényképezőgéppel ezt a gyönyörű pillanatot, de ehhez az kellett, hogy ő és a fiatal is éppen akkor ott legyen.”

Ezután egy viccel színesítette mondandóját, miszerint meghívják a fotóst egy állami fogadásra, megköszönik a munkáját, megdicsérik, majd hozzáteszik: biztosan azért jók a képei, mert jó gépe van. Mire a fotós visszafordul: a házaszszonynak, aki jól tud főzni, biztosan jó edényei vannak. Nem elég tehát a jó gép, a képekhez az is kell, hogy alázat és határozottság legyen a szívünkben – hangsúlyozta a főszerkesztő.

Kuzmányi István megköszönte, hogy a két fotós kolléga tíz éve szolgálja a Magyar Kurírt és az olvasókat. Köszönetet mondott a ferences rendnek és az iskola közösségének, hogy befogadta a kiállítást, mely látható volt már Esztergomban, majd Győrben is, jövőre pedig a tervek szerint Szegeden és a Vatikánban is fogadják majd. Megköszönte az esztergomi Keresztény Múzeum igazgatójának, Kontsek Ildikónak és a kiállítás megtervezőjének, Zalavári Tibornak a tárlat létrehozását, az iskola gondnokcsapatának a kivitelezést, valamint Dolhai Attilának, Varga Mónikának, Semjénné Menus Gabriellának tanárúrnak és a gimnázium kórusának a közreműködését.

Berhidai Piusz OFM elmondta, köszönet illeti a két fotóriportert, hiszen az ő elmúlt tíz évük jó részét is jelentik ezek a képek. „Elválaszthatatlanul jelen van bennük a szakma, az emberség és a mély, elkélezett hit.”

A kiállítás december 20-ig minden munkanap 8–19 óráig megtekinthető a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium előterében.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Németh-Tasnádi Krisztina és a Szent Angéla-iskola fotószakörös diákjai

Ferenc pápa 2023. áprilisi látogatására emlékezve kilencedszer várták a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Titkárságán dolgozó szervezők és a Magyar Kurír kerekasztal-beszélgetésre az érdeklődőket, ezúttal december 2-án a felsőgödi Jézus Szíve-plébánián. A beszélgetésen először vett részt a pápalátogatás hivatalos magyar fotósa, a Magyar Kurír munkatársa, Merényi Zita is.

A kerekasztal-beszélgetés során Kuzmányi István diakónus, lapunk főszerkesztője kérdéseire Zalányi-Zolnay Eszter, az MKPK Titkárságának protokolliroda-vezetője; Sebő Balázs, az MKPK Titkársága sajtóosztályának vezetője; Sümeghy Kata, az MKPK Titkársága sajtóosztályának munkatársa és Merényi Zita, a Magyar Kurír és a pápalátogatás fotósa elevenítette fel emlékeit. Többek között neki köszönhetően eddig még nem hallott történetek is elhangzottak a jó hangulatú másfél órás beszélgetés során, amelyen a mély élmények megosztása és a kulisszatitkokba való beavatás váltották egymást.

A 2023. április 28–30-ig tartó pápalátogatás egyes események helyszíne miatt mindenható csak a Vatikán hivatalos fotósa juthatott be a fotósok közül. Az esemény kezdete előtt még másfél nappal is az szerepelt a tervekben, hogy az apostoli út hivatalos magyar fotósa, Merényi Zita is megteheti ugyanezt.

Akkor azonban az a döntés született, hogy biztonsági okokból mégsem léphet be mindenható, és mivel kiemelt fotósként a többi fotós listáján nem szerepelt a neve, végig kétséges volt, hová mehet be, és hová nem.

Ezt a nehéz helyzetet Zita rábízta a Jóistenre azzal, hogy nem tudja, hogyan, de az eszköze lehessen. Volt, amikor ez kiváló fotóban mutatkozhatott meg, mint például a Szent István-bazilikánál, amikor Ferenc pápa a protokolltól eltérve elindult a lépcsőn lefelé, és Zita az őket nyomó TEK-esek egyike kére támaszkodva tudott stabil képet készíteni a Szentatyáról. Ám például a Rózsák terén a görögkatolikus templomba

sehogyan sem akarták beengedni, hiába ment oda Sebő Balázs is segíteni neki, győzött a biztonságiak túlereje. Viszont ameddig Zita bejutásával voltak elfoglalva, addig egy másik, szintén a Magyar Kurírnak dolgozó fényképész „besettenkedhetett”, és szinte a legjobb helyről készíthetett képeket a pápáról.

Merényi Zita a Vakok Boldog Batthyány-Strattmann László Otthonának meglátogatáskor kerülhetett legközelebb a Szentatyához. Így azt is láthatta, hogy az egyik lakó, egy piros arcú és kezű, nagyon hámli bőrű fiú is szerephez jutott a Szentatyára való várakozás során, de aztán Ferenc pápa

tervezett útjától messzire vitte az egyik dolgozó, mondván, csúnya a keze, nem foghat vele kezét a Szentatyá. Zita megrendülve tapasztalta, hogy ehhez a fiúhoz a látogatás végén külön odament Ferenc pápa kezét rázni.

Sümeghy Kata feladata elsősorban az újságírók kísérése volt, emellett arra kapott még megbízást, hogy szervezze meg, hogy a repülőtéren fogadaskor valamilyen ajándékkal köszöntse a Szentatyát. Így esett a választása a Közép-Európában szokásos protokollajándékokra, a sóra és a kenyérré.

Az MKPK munkatársai által összeadott alapanyagokból ő maga sütötte a rózsá formájú kenyeret, amely megjelenésében Szent Erzsébet csodájára is emlékeztet, és amellyel hitét megvalló katolikusként eddig

egyedülként a *Blikk* címlapjára is felkerült. Ferenc pápa már ekkor megtörte a protokollt, és egy kis csücsköt, és „rózsa” egyik „szirmát” letörte, és meg is ette. A világ öt legvédtettebb személyének egyikeként ez nagyon nagy szó, nem meglepő, hogy Kata ezt látva örömeiben sírva is fakadt.

Sebő Balázs sajtófőnök megdöbbenését fejezte ki, hogy a pápa mennyire megbízott az őt körülvevő tömegben, hiszen akik között autótűja során lelassított, senkit sem vizsgáltak át. Hasonlóan megrendítő volt megtapasztalnia, hogy a teljes magyar média milyen pozitívan állt hozzá a magyar Egyházhoz abban a két hétben – ez sem előtte, sem azóta nem volt jellemző.

A protokoll egyházi főfelelőse, Zalányi-Zolnay Eszter élete legnagyobb ajándékának tartja, hogy ez a feladat megadatott számára. Gyakorlatilag minden előzetesen kitézött program megvalósult, de a pápalátogatás a protokollon túlmenően is jól ment. A Szentatyá közelmúltbeli múltéte miatt kerekesszékes látogatásra készültek, de már a repülőtéren a két lábán jött az őt fogadókat el,

és gyakorlatilag egész nap bírta a bottal való menetelést. Eszter és családja mindennap fehér rózsát csempészett a pápa kis Fiat 500-asába, mert ezt nagyon szereti az egyházfő.

A moderátortól, Kuzmányi Istvántól is elhangzott egy különleges történet: A kerekesszékes Kardos Mihály atya – aki betegsége miatt mindkét lábát elvesztette – Szegedről érkezett a pápalátogatás első napján a Szent István-bazilikához, és nem is volt biztos, hogy bejut magába a templomba. Amikor Ferenc pápa befelé ment a bazilikába, észrevette sorstársát, és hosszabban megállt üdvözölni. Amikor aztán kiürült a templom, Mihály atya ott maradt egyedül, mivel az őt kísérő Serfőző Levente helynöknek egy kis dolga akadt, ameddig visszament érte. Kuzmányi István kihasználta ezt a pillanatot, és odament Mihály atyához, hogy egy kicsit kérdezze a találkozásról. Ahogy a diktafonként szolgáló telefonját maga elé tartotta, egyszeriben csak azt vette észre, hogy a hajléktalanok között élő Mihály atya szavai hallatára már a kezén csorognak a könnyei.

A *Krisztus a jövőnk – Ferenc pápa apostoli látogatása Magyarországon* című díszkötet megrendelhető az Új Ember online könyvtárházban, illetve megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9–18 óráig).

Agonás Szonja
Fotó: Lambert Attila

Felülemelkedett a protokollon

Ferenc pápa látogatására emlékeztek Gödön

tervezett útjától messzire vitte az egyik dolgozó, mondván, csúnya a keze, nem foghat vele kezét a Szentatyá. Zita megrendülve tapasztalta, hogy ehhez a fiúhoz a látogatás végén külön odament Ferenc pápa kezét rázni.

Sümeghy Kata feladata elsősorban az újságírók kísérése volt, emellett arra kapott még megbízást, hogy szervezze meg, hogy a repülőtéren fogadaskor valamilyen ajándékkal köszöntse a Szentatyát. Így esett a választása a Közép-Európában szokásos protokollajándékokra, a sóra és a kenyérré.

Az MKPK munkatársai által összeadott alapanyagokból ő maga sütötte a rózsá formájú kenyeret, amely megjelenésében Szent Erzsébet csodájára is emlékeztet, és amellyel hitét megvalló katolikusként eddig

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívunk minden kedves érdeklődőt Gájer László **Mintázatok** című könyvének bemutatójára. A kötet témája az Egyház helyzete, jövője és lehetőségei.

Az eseményen Erdő Péter bíboros, prímás mond köszöntőbeszédet, a könyvet Szőke Péter és Kocsis Tamás mutatja be. A beszélgetést Kuzmányi István vezeti.

Helyszín: **Kaniziusz Szent Péter-templom**
Budapest IX., Gát utca 4.
Időpont: **2024. december 17., kedd 18.00**

AZ ÚJ EMBER ELŐFIZETÉSI AJÁNLATA

KIADVÁNYAINK 2025-ÖS ÁRAI

Új Ember hetilap: **445 Ft/lapszám**
Adoremus havi liturgikus kiadvány: **1550 Ft/lapszám**

EGYPÉLDÁNYOS ELŐFIZETÉSI ÁRAINK

ÚJ EMBER hetilap

éves előfizetés (52 megjelenés): **23 140** forint
féléves előfizetés (26 megjelenés): **11 570** forint
negyedéves előfizetés (13 megjelenés): **5 785** forint

ADOREMUS havi liturgikus kiadvány

éves előfizetés (12 megjelenés): **18 600** forint
féléves előfizetés (6 megjelenés): **9 300** forint
negyedéves előfizetés (3 megjelenés): **4 650** forint

ÚJ EMBER hetilap és ADOREMUS együtt

kedvezményes éves előfizetés: **37 240** forint
kedvezményes féléves előfizetés: **19 370** forint

Az egyéni előfizetés részleteiről bővebb tájékoztatás kapható e-mailen: terjesztes@ujember.hu és telefonon: **+36 1 235-0484, +36 1 633-3132**

Ajándék a létünk, ajándékká is válhatunk

Rózsafüzér hazánkért 60. alkalommal a budai Várban, a Mária anya-szobornál

A Mária Országá Imaközösség szervezésében december 6-án immár hatvanadik alkalommal imádkozták el a rózsafüzért hazánkért a budai Várban, a Vízhorád lépcsőnél álló Mária anya-szobornál. A jelenlévőknek ezúttal Kuzmányi István, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye állandó diakónusa, a Magyar Kurír és az Új Ember igazgató főszerkesztője mondott rövid elmélkedést.

Az idei adventben éppen Szent Miklós emléknapjára esett a Mária Országá Imaközösség által szervezett első pénteki rózsafüzér-imádság a budai Várban álló Mária anya-szobornál. Ez volt a hatvanadik imaalkalom, amelyhez a hívek a helyszínen, valamint az EWTN katolikus televízió és a Mária Rádió Facebook-oldalán keresztül is csatlakozhattak.

Kiss Antal, a Mária Országá Imaközösség alapító vezetője köszöntötte a jelenlévőket, majd elmondta, hogy 2025. január 3-án lesz öt éves az imaközösség. Kérte az egybegyűlteket, hogy „Jézus születése ünnepének közeledtével különösen is gondoljanak azokra a

gyermekre, akik szülő nélkül, vagy bántalmazva, nehéz sorban élnek. Adja meg nekik az Úr, és segítse őket Szűz Mária, hogy szép életük lehessen, nehéz gyermekkoruk ellenére”.

A bevezető szavak után Kuzmányi István állandó diakónus tartott rövid elmélkedést. A december 6-ai ünnepéről szólva kifejtette: „Ahogy a görögkatolikus testvéreink mondják, Szent Miklós ünnepe elővételezi a karácsonyt, a megtestesülés misztériumát.”

Majd felhívta a figyelmet arra, hogy amikor úgy érezzük, kézből tudjuk tartani az életünket, ne feledjük: mi magunk semmit sem tudunk tenni azért, hogy létre szülessünk; létünket a szerető Isten adta. A

Jóisten arra hív, hogy tekintsünk életünk elejére, és lássuk be, ő ajándékozott meg minket a léttel, s ezáltal mi is ajándékká lettünk, mindez pedig lehetővé teszi, hogy ajándékozóká is váljunk. „Eppen Szent Miklós példája mutatja ezt. A szent püspök Múra városában kinyitotta a szívét a valóság

felé, megismerte azokat az embereket, akik körülvették. A róla szóló történetek egyik üzenete, hogy akkor válhatunk igazi ajándékozóká, ha ismerjük a valóságot és egymást, ha ismerjük családtagjaink, szomszédaink, munkatársaink örömét, bánatát; mindazokét, akikkel kisebb-nagyobb kö-

zösségben együtt élhetünk.”

A diakónus összefoglalóan elmondta: „Számunkra az ajándékozó a mennyei Atya, az ajándék pedig maga Jézus Krisztus, aki megtestesült. A budai Várban álló Mária anya-szobor azt üzeni: Szűz Mária is ajándékként tekint az életére, és Krisztust adja nekünk, hazánkknak és az egész világnak, hogy rádöbbenjünk, Isten szeret és megajándékoz bennünket.”

Elmélikedése végén Kuzmányi István hangsúlyozta: „Amikor adventben rorátéra megyünk, imádkozunk, segítünk az embereknek, tetteink, szavaink által az Úr ingyenes, önátadó szeretetére válaszolunk. Hiszem, hogy a Szűzanya segít minket ebben. Csatlakozzunk hozzá, hiszen ahogyan ő, úgy mi is ajándék-

ba kaptuk Jézust a mennyei Atyától, a legfőbb ajándékozótól.”

Az elmélkedés után következett a rózsafüzér-imádság az egyre erősödő havazásban. Az előimádkozók a szőnyi Nagyboldogasszony Mária-kör tagjai voltak. Az imaalkalom végén Kuzmányi István megáldotta a jelenlévőket, majd az esemény a Boldogasszony anyánk emléklésével ért véget.

A Kiss Antal és felesége, Ágota által alapított Mária Országá Imaközösség célja a folyamatos ima Magyarországot. A közösség védnöke és lelkipálybírója Székely János szombathelyi megyéspüspök. Társalapítók: Eperjes Károly színművész, Csókay András idegsebész és Gaál Mária, az Egyházközségi Nővérek Társaságának vezetője.

Körössy László
Fotó: Merényi Zita

Segítsen, hogy minél
több gyermeknek
legyen
boldog karácsonya!

1356

ADOMÁNYVONAL

Hívjon, hogy segíthessünk!